72ste JAARGANG No. 9426 Dinsdag 27 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Lustrum-viering in Fortkerk

Ingenieurs herdenken halve eeuwfeest van T.H. te Delft

Gouverneur en ir. ter Meulen spreken op feestbijeenkomst

Willemstad. — Ter viering van het 50-jarig bestaan van de Technische Hogeschool te Delft, kwamen gisteravond de leden van de Groep Ned. Antillen van het Koninklijke Instituut van Ingenieurs en hun genodigden in de Fortkerk bijeen. Gouverneur Struycken, Minister Booi, de Procureur Generaal mr. J.J.A. Ellis, Overste Rikkers en verschillende belangrijke captains of industry woonden de herdenkingsbijeenkomst bij, waarop behalve door Gouverneur Struycken ook het woord werd gevoerd door dr. ir. H. ter Meulen, Ir. H. de Kiewit en dr. ir. P.C. Henriquez. Een heildronk in Club Societeit De Gezelligheid besloot deze feestelijke viering.

Voorzitter V. C. Henriquez memoreerde in zijn openingswoord, dat de Groep Ned. Antillen van het K.I.V.I. in Juli 12½ jaar bestond en hij roemde de stille kracht van de techniek, die de brute kracht van de oorlog overwon.

De taperecorder bracht vervolgens de stem van de Delftse Rector Magnificus, Prof. Bottema, die er op wees, dat de techniek de afstand tussen de Nederlandse Antillen en het moederland verkortte.

In zijn inhoudsvolle toespraak weidde Gouverneur Struycken in den brede uit over het gevaar, dat de ten troon verheven techniek kan betekenen voor de geest. Het is waar, dat de eer van de luister van het koningschap van de mens voor een groot deel naar de ingenieur gaat. Maar de beheersing van de natuur dóór de mens moet ook vóór de mens zijn. Er bestaat gelukkig reeds een streven bij het technisch onderwijs een sterkere band met de universiteit te leggen en daardoor een eenzijdigheid van opleiding en een te kort aan ethische opvoeding te voorkomen.

Spreker besloot zijn toespraak met de hoop uit te spreken, dat het heil der Ned. Antillen ook de zorg van alle aanwezigen zou moge zijn. Neemt deel aan het geestesleven dezer eilanden, opdat uw geestesblik niet vernauwe. Zo heeft de Technische Hogeschool het u immers voorgehouden. Aldus Gouverneur Struycken.

Historisch overzicht

Dr. ir. H. ter Meulen voerde zijn toehoorders vervolgens in een korte schets door de 50 jaar Technische Hogeschool. Hij gaf een kort historisch overzicht van de groei der techniek door de eeuwen en de stichting van de Koninklijke Academie te Delft in 1843. Reeds twintig jaar later was er een reorganisatie van dit onderwijs nodig. Zo ontstond de Polytechnische School, die veertig jaar lang in een technisch-wetenschappelijke scholing voorzag. In 1905 was echter opnieuw een aan de eisen des tijds aangepaste regeling van het technisch onderwijs noodzakelijk. Het was Koningin Wilhelmina, die op 10 Juli 1905 de Technische Hogeschool te Delft opende.

Spreker ging de groei en uitbouw van dit onderwijs, waarvan de ontwikkeling door twee wereldoorlogen werd tegengehouden, vervolgens tot in details na. In 1933 had de T.H. 2500 leerlingen. Een aantal, dat na de laatste Wereldoorlog tot 5800 uitgroeide.

Op 1 November 1954 waren er 10.000 afgestudeerden van Delft in Nederland en in den vreemde werkzaam. Op deze zelfde datum werkten er 765 in de olie-industrie en 604 bij Philips.

Met de wens, dat de Delftse T.H. nog vele jaren zal mogen blijven werken aan de vorming van de nederlandse ingenieur besloot dr. ir. ter Meulen zijn herdenkingsrede.

Civiele techniek

De volgende spreker was ir H. de Kiewit, die zeide, dat de studie-richting van civiel ingenieur de oudste was te Delft. Spreker ging na, wat de techniek heeft betekend voor het verkeer te land, te water en in de lucht. De aanleg en bouw van spoorwegen, bruggen, schepen, havens, kanalen en sluizen was aan een sterke evolutie onderhevig. Hetzelfde was het geval met de bouw van vliegtuigen en hangars, alsmede de aanleg van startbanen en platforms. Spreker wees nog in het bijzonder op twee grote werken in Nederland, nl. de drooglegging van de Zuiderzee en het Delta-plan. Ook memoreerde hij de irrigatie voor tropische landbouw, de aanleg van waterleiding en riolering en de schuilplaatsenbouw. Zowel in het materiaal als het materieel (gereedschappen) was een grote ontwikkeling.

Weer terugkerend tot de Delftse T.H. zeide spreker, dat deze Hogeschool jong is gebleven ondanks haar ouderdom. En dat haar actieve geest bewezen is door het feit, dat de Rector Magnificus op zulk een voortvarende wijze gehoor gaf aan het verzoek een toespraak per tape-recorder te willen doen overzenden.

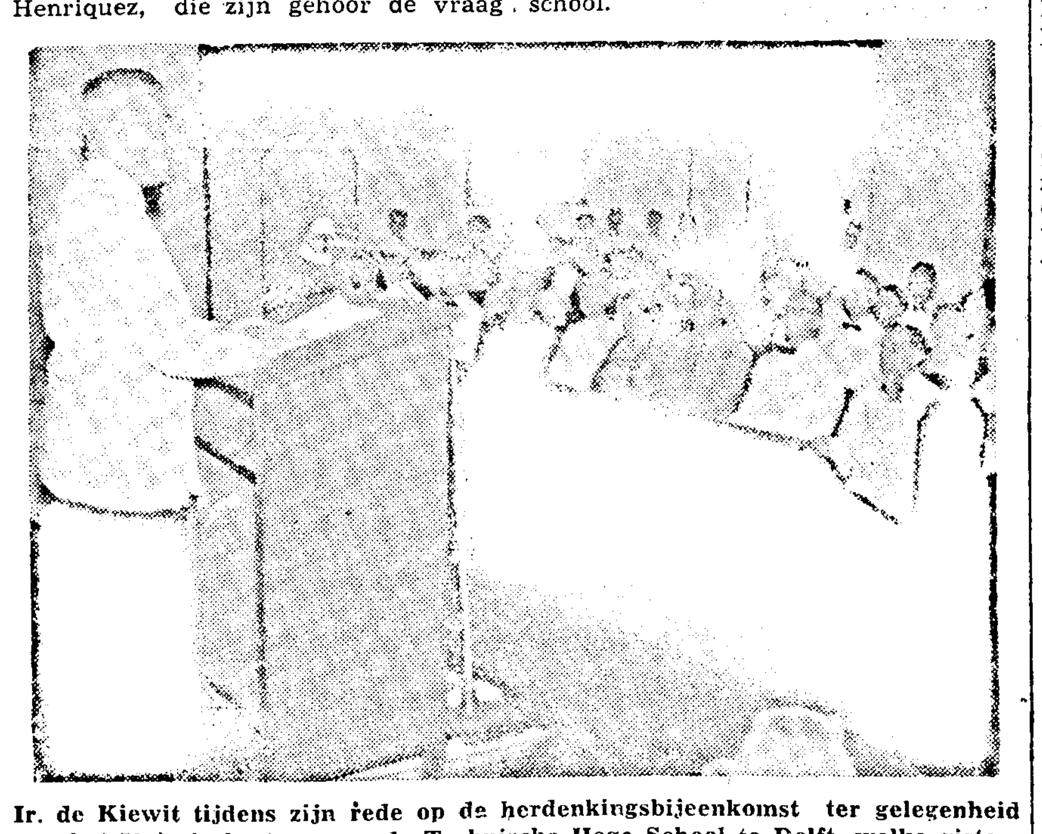
Wat voor de Ned. Antillen?

Laatste spreker was dr. ir. P. C. Henriquez, die zijn gehoor de vraag stelde wat de ingenieur kan doen voor de Ned. Antillen. Spreker betoogde, dat het ingenieurschap een mate van fantasie eist naast de noodzakelijke nuchterheid. Deze tegenpolen kunnen best naast elkander bestaan en behoeven elkaar niet te neutraliseren. De heer P C. Henriquez was van opvatting, dat de vestiging van belangrijke neven-industrieën in de Ned. Antillen in het bereik der mogelijkheden ligt. Of ze echter ooit zullen komen, aldus spreker, is een andere zaak! Spreker wees vervolgens op de mogelijkheid van het ten nutte maken van het temperatuursverschil in zeewater, waardoor turbines gedreven kunnen worden, die electriciteit produceren. Vlak bij de kusten van Curaçao en Bonaire bezit het zeewater op 200 meter diepte reeds een voldoende lage temperatuur, om met vrucht te kunnen experimenteren. Ook de windkracht kan vooral op Aruba ten nutte gemaakt worden.

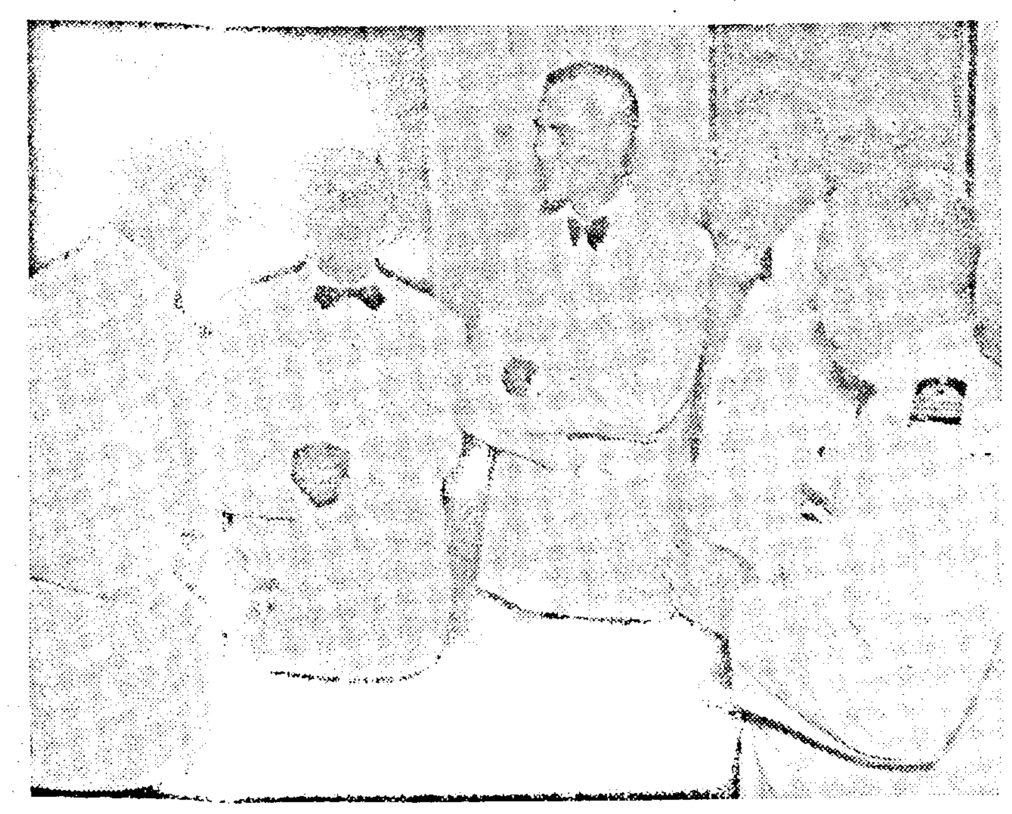
Op de vraag of de kleine Ned. Antillen deze onderzoekingen wel kunnen doen, antwoordde spreker, dat deze eilanden deel uitmaken van een Rijk van 12 millioen inwoners, een Rijk dat bovendien de trotse bezitter is van een Technische Hogeschool van grote naam. Spreker liet het dus gaarne aan zijn toehoorders ter beantwoording over of de Ned. Antillen ooit tot deze onderzoekingen zouden kunnen overgaan.

Voorzitter V. C. Henriquez besloot hierna de herdenkingsbijeenkomst met een woord van dank aan de sprekers en aan de Protestantse Gemeente, die de kerk voor deze viering had willen afstaan.

De aanwezigen begaven zich vervolgens naar de Club Sociëteit De Gezelligheid, waar een heildronk werd ingesteld op de Delftse Technische Hogeschool.

Ir. de Kiewit tijdens zijn rede op de herdenkingsbijeenkomst ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Technische Hoge School te Delft, welke gisteravond in de Fortkerk werd gehouden. Op de voorste rij van rechts naar links: ir. V. C. Henriquez, voorzitter van de K.I.V.I., Z. Exc. Gouverneur Struycken en minister Booi.

Na afloop van de herdenkingsbijeenkomst in de Fortkerk werd in Club Sociëteit „De Gezelligheid" een toast uitgebracht op de jubilerende Technische Hogeschool. Van links naar rechts: Gouverneur Struycken, ir V. C. Henriquez, ir F. H. Janssen van Raay, dr ir H. ter Meulen, en Overste Rikkers.

Lijkkoets kwam „stoffelijk overschot" van springlevende gravin halen

Rome. — Een ontstelde man reed dezer dagen met zijn auto het erf op van de 39-jarige Italiaanse gravin Renata Solaro di Monasterolo, echtgenote van de Portugese graaf Francisco Jose de Sistelo, op na het overlijdensbericht van de gravin in twee Zondagsbladen te hebben gelezen. De (springlevende) gravin begreep aanvankelijk niets van zijn opwinding, doch zij behield haar goede humeur, toen bleek, dat een en ander het werk moest zijn van een „grappenmaker".

In dezelfde geest aanvaardde zij het binnenstromen van deelnemingstelegrammen, doch, toen zij 's middags als gastvrouw op een cocktailparty optrad en er een met paarden bespannen wagen van een begrafenisonderneming verscheen voor het vervoer van het „stoffelijk overschot" was haar deze „grap" te machtig.

De politie zoekt thans naar de bedrijver ervan.

Stockholm. — De beeldhouwer Carl Milles is dezer dagen plotseling te Stockholm overleden.

Begrotingscommissie naar Bonaire

Willemstad.. — De begrotingscommissie uit de Staten zal Donderdag as. naar Bonaire gaan om aldaar de behandeling van de begroting voort te zetten.

Statenvoorzitter op Curaçao

Willemstad. — De voorzitter der Staten, J. Yrausquin, zal heden uit Venezuela terugkeren en op Curaçao verwacht worden.

Zoon van Herman de Man tot priester gewijd

Den Haag. — Uit particuliere correspondentie uit Nederland vernemen wij, dat de heer Jos de Man, zoon van de ook op Curaçao bekende Nederlandse schrijver Herman de Man, kort geleden te St. Truiden in België tot priester is gewijd.

Zijn eerste H. Mis droeg de nieuwe priester op te Someren, waar hij gedurende de oorlog wegens zijn Joodse afkomst ondergedoken zat. Als enig naaste familielid woonde zijn zuster de plechtigheid bij.

Het is misschien interessant te vermelden, dat zijn moeder en vijf kinderen gedurende de bezetting door de Nazis werden gedeporteerd en sindsdien als vermist worden beschouwd. De familie De Man was van het Israëlietische geloof tot het Katholicisme bekeerd.

Zoals onze lezers zich zullen weten te herinneren, was Herman de Man gedurende de oorlog op Curaçao werkzaam o.a. als omroepleider van de Curom. Op 14 November 1946 kwam hij op Schiphol om het leven bij een tragisch vliegtuigongeluk.

Haven: Vrachtschepen 6 in, 7 uit; Tankschepen 19 in, 11 uit; Zeilschepen 1 in, 4 uit; Passagiers landend 4, vertrokken 6.

Eisenhowers gezondheid blijft vooruit gaan

Geen reden voor wijziging in Amerikaanse politiek

Denver. — In een in de afgelopen nacht uitgegeven medisch bulletin wordt gezegd dat president Eisenhower Maandag een goede dag heeft gehad en dat zijn toestand op bevredigende wijze vooruit blijft gaan. Dr. White verklaarde tegenover journalisten dat als de gezondheistoestand zich zo gunstig blijft ontwikkelen. Eisenhower physiek zeker in staat is een tweede ambtstermijn te vervullen.

De president mocht gisteren tot twee maal toe een half uur de zuurstoftent waarin hij wordt verpleegd verlaten.

Volgens het Franse persbureau AFP wisten de artsen van president Eisenhower reeds lang dat diens drukke werkzaamheden nadelige gevolgen voor zijn gezondheid konden hebben. Zij bevalen daarom rustperioden aan, waarop overigens door politieke tegenstanders wel eens critiek is uitgeoefend. De president bracht niet altijd naar eigen verkiezing hele middagen door op golfvelden. De lange weekenden en vacanties waren meer het gevolg van de zorg voor zijn gezondheid dan de wens om de staatszorgen te vergeten.

Inmiddels maakte de vice-president Nixon bekend dat het Amerikaanse kabinet Vrijdag bijeen zal komen. Donderdag is er een zitting van de nationale Veiligheidsraad.

De Amerikaanse minister van financiën Humphrey verklaarde dat er geen enkele reden is voor enige verandering in de Amerikaanse politiek als gevolg van de ziekte van Eisenhower.

★ ★ ★ Het zure weekblad

Het weekblad „Curaçao", dat al sinds jaar en dag bekend staat om zijn zure afbrekende critiek op allerlei toestanden in de Nederlandse Antillen en waarvan nog nooit eens een frisse opwekkende gedachte is uitgegaan, is er thans toe over gegaan een hoofdartikel te wijden aan het onderwerp: „Onze zure Antillen".

Het blad doet dan eerst een aanval op de directie van een onzer grootbedrijven en verwijt die een „wel buitengewoon zure daad" met betrekking tot een arbeidsgeschil.

Dan stapt het over op de pers, die het niets minder dan een „hetze" in haar bladen verwijt.

Het lanceert dan drie beweringen over de „Amigoe di Curaçao", waarvan wij op prijs zouden stellen, dat ze door het blad waar gemaakt werden.

Eerstens schrijft het weekblad „Curaçao," dat ons blad sinds kort het woord „Katholiek" uit de kop van de krant heeft weggelaten. Wij tarten de redactie van het weekblad „Curaçao" ons dan eens te vertellen, wanneer dit „sinds kort" is gebeurd! Wij zijn daar zeer benieuwd naar!

Vervolgens wordt ons blad een K.V.P.-orgaan genoemd. Wij zullen daar maar niet over gaan bakkeleien. Maar het is wel grappig, dat het weekblad „Curaçao" laatst zelf met smaak een bewijs voor het tegendeel gaf, toen het handenklappend juichte, dat wij de gedeputeerde Morkos onheus hadden behandeld.

Tenslotte beweert het weekblad „Curaçao", dat wij het bericht, dat de landsbemiddelaar ontheffing van zijn functie voor het hangende conflict op Nieuwpoort gevraagd had, uit de „Beurs en Nieuwsberichten" hebben overgenomen. Wij noemen dit het toppunt van misleiding! De „Amigoe di Curaçao" bracht het bericht op Donderdag 15 September, terwijl de „Beurs en Nieuwsberichten" het eerst de dag daarna, op Vrijdag 16 September publiceerde! Het is dus wel grof om te beweren, dat wij, die de primeur van dit bericht hadden, het van onze collega overgenomen zouden hebben.

Wij vinden wel, dat het weekblad „Curaçao" dat wekelijks niets anders doet dan de plaatselijke dagbladen kapittelen, beter kon doen zijn eigen berichtgeving eens aan een grondig onderzoek te onderwerpen. En wij zouden het op prijs stellen, wanneer „Curaçao" deze unfaire beschuldiging ten overstaan van zijn eigen lezers weer terugnam!

Onzekere toestand rondom Nieuwpoort-conflict

Zullen arbeiders opnieuw het werk gaan neerleggen?

Willemstad. — Naar aanleiding van geruchten, die de ronde doen als zou de directie van de Mijnmaatschappij Curacao overwegen haar bedrijf voor enkele maanden te sluiten, wanneer na 5 October, de datum dat de afkoelings-periode afloopt, een staking mocht uitbreken, hebben wij ons tot de raadsman van deze Maatschappij, de heer mr. O. Burghardt gewend. Deze deelde ons mede, dat hem van een dergelijk plan niets bekend is, doch dat onder de huidige omstandigheden uiteraard alles mogelijk is.

Ook is momenteel geen officiële bevestiging te krijgen van een gerucht, dat de plannen tot de bouw van een „plant" voor een aanzienlijk bedrag op het terrein van de Mijnmaatschappij door de huidige moeilijkheden worden opgehouden, zo niet geheel opgeschort.

Wel vernamen wij uit doorgaans goed ingelichte bron, dat de directeur van de Mijnmaatschappij Curaçao, de heer Mesney, enkele maanden geleden voornemens was naar de Verenigde Staten te reizen, teneinde aldaar besprekingen te voeren met de leiding van een grote chemische fabriek. Deze besprekingen zouden ten doel hebben de mogelijkheden te onderzoeken van de bouw van een „plant" ter waarde van 2 millioen dollar op het terrein van de Mijnmaatschappij. Deze reis is volgens onze zegsman als gevolg van de plaats gehad hebbende moeilijkheden met de arbeiders, etc. niet doorgegaan.

Het is als zeker aan te nemen, dat de Mijnwerkersbond aanstonds na het verstrijken van de „cooling off"-periode, een staking zal proclameren. De maatschappij immers is van opvatting, dat verder onderhandelen geen zin heeft, en zij voelt er onder de gegeven omstandigheden weinig voor op de suggesties van de regering om alsnog een modus te vinden, het geschil uit de weg te ruimen, in te gaan. De kwade gevolgen van zulk een staking zullen in de eerste instantie uiteraard op de werknemers zelf neerkomen. De Maatschappij kan het voorlopig „uit zingen", omdat haar voorraadvorming haar in staat stelt, haar afnemers te blijven bedienen, ook al ligt het werk van de winning stil.

Blijft nog af te wachten, wat de regering in het geval van een nieuwe staking zal gaan doen.

Minister v.d. Meer heeft er reeds op gezinspeeld, dat de uiterste consequentie van een bepaalde procedure het stopzetten van Nieuwpoort ten gevolge kan hebben.

Ook in dat geval zijn de arbeiders, die staken, het kind van de rekening. Want de Bond beschikt niet over voldoende fondsen om hen een langdurige staking te permitteren.

De komende dagen zullen uitwijzen, welke wending de zaak zal nemen.

Vlootschouw op Spaanse Water

Willemstad. — Ter gelegenheid van het bezoek aan het landhuis Santa Barbara op 20 October des namiddags ± 16 uur van H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard en Haar gevolg, zal er op het Spaanse Water een vloot-schouw worden gehouden. Het Oranje-comité heeft de organisatie van deze vloot-schouw in handen gelegd van de zeilclub Asiento.

Het programma is zodanig samengesteld, dat iedere motor- of zeilboot hieraan kàn deelnemen en houdt o.a. in: defilé van motorboten, admiraalzeilen van Pampusjachten, planken en waterskiën, defilé van verschillende groepen van zeilboten, enz.

Vanaf het hoog gelegen landhuis Santa Barbara zullen onze Koninklijke gasten zonder twijfel een schitterend schouwspel op ons prachtige Spaanse Water kunnen gadeslaan, wat in hun herinnering zal blijven voortleven als een van de hoogtepunten van hun bezoek aan Curaçao.

Perón heeft nog steeds geen vrijgeleide

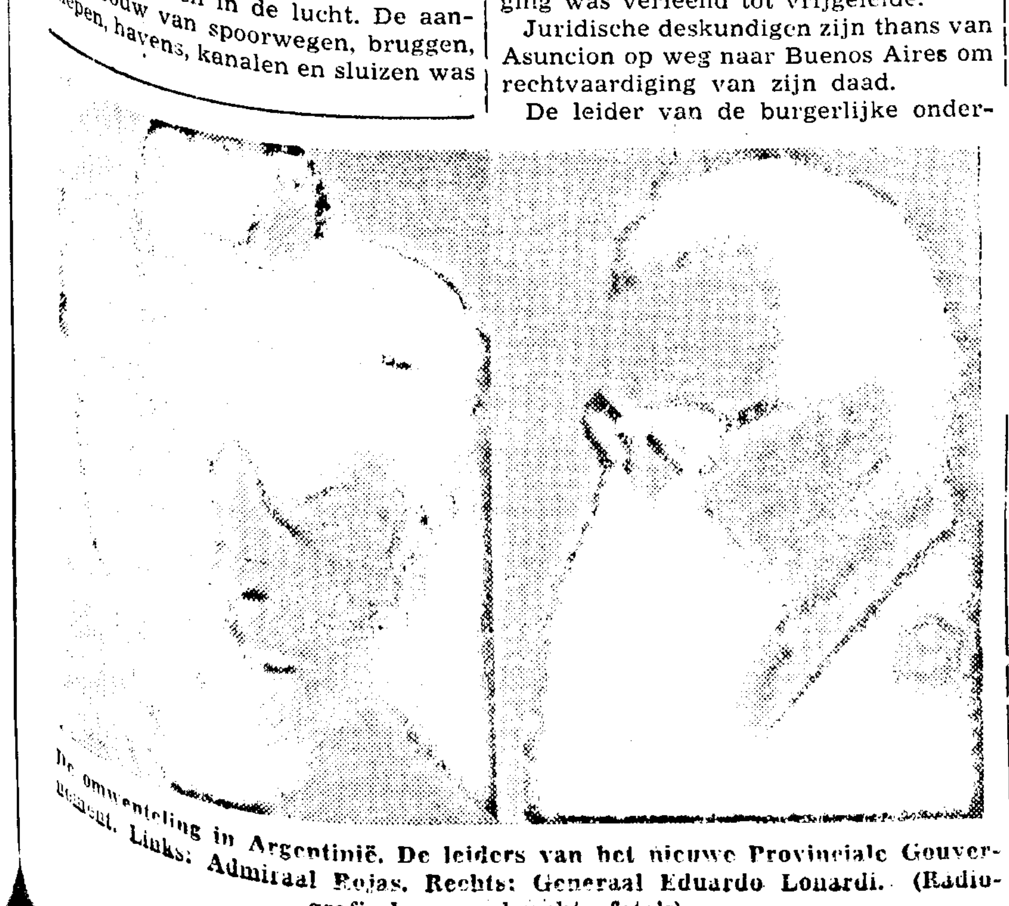
Buenos Aires. — De regering van Argentinië heeft besloten een diepgaand onderzoek in te stellen naar de activiteiten van een groot aantal functionarissen van de vorige regering en heeft daartoe een aantal bijzondere commissies ingesteld. Peron bevindt zich nog altijd aan boord van een kanonneerboot van Paraguay op de la Platarivier. Hoewel de nieuwe Argentijnse regering Peron een vrijgeleide beloofde, weigerde zij de orders te geven waardoor het Peron zal zijn toegestaan over de la Plata rivier naar Asuncion te varen.

Uit betrouwbare bron is vernomen dat de huidige Argentijnse regering de ambassadeur van Paraguay het recht betwist Peron aan boord van een kanonneerboot te nemen voor dat machtiging was verleend tot vrijgeleide.

Juridische deskundigen zijn thans van Asuncion op weg naar Buenos Aires om rechtvaardiging van zijn daad.

De leider van de burgerlijke ondergrondse strijdkrachten in Buenos Aires tijdens de revolutie, Mario Amadeo, is gisteren beëedigd als minister van buitenlandse zaken. Hij volgt Krause op, die deze functie voorlopig waarnam sedert Lonardi de vorige week een regering vormde.

Voorts zijn drie andere ministers beëedigd, namelijk die voor posterijen, industrie en arbeidszaken. Er is thans nog geen minister voor landbouw en dan is het kabinet compleet. De voormalige ministers van industrie en openbare werken, Santos en Dupeyron, zijn gearresteerd. De oud-minister van buitenlandse zaken Remorino, die naar de Chileense ambassade was gevlucht, is naar zijn woning teruggekeerd. Remorino had niet om asyl verzocht, doch alleen om bescherming, nadat fanatieke Peronisten hem hadden bedreigd.

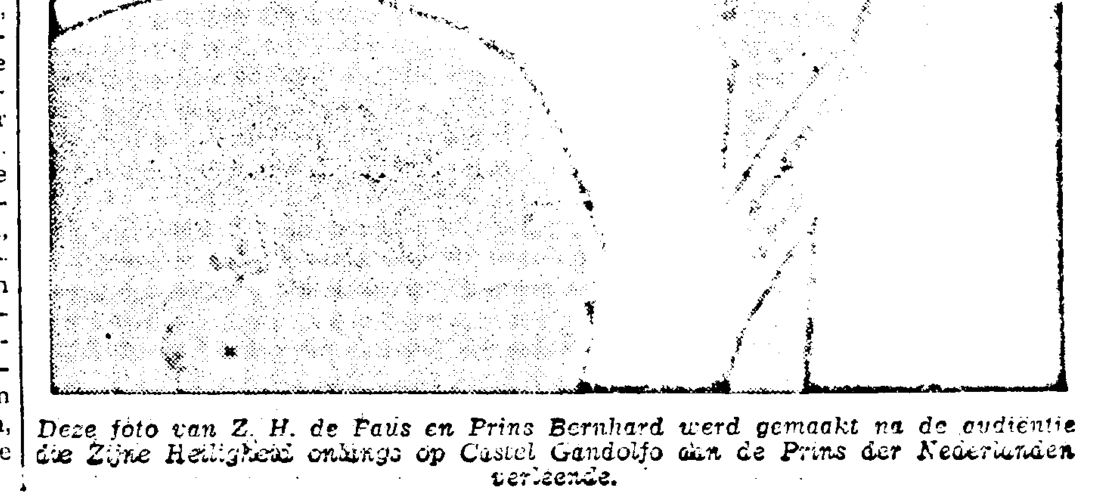
De omwenteling in Argentinië. De leiders van het nieuwe Provinciale Gouvernement. Links: Admiraal Rojas. Rechts: Generaal Eduardo Lonardi. (Radiografisch overgebrachte foto's).

Beaujon van de candidatenlijst afgevoerd

Emmastad. — Naar wij vernemen is de heer O. Beaujon, employé van de CPIM en candidaat voor de verkiezing voor de Adviescommissie van Employé's, door het stemcomité van de lijst van candidaten afgevoerd in verband met het feit, dat de heer Beaujon nog geen 2 jaar in dienst is van genoemde maatschappij. De naam van de heer Beaujen werd ten onrechte op de lijst geplaatst.

KNSM-functionarissen onderscheiden

Amsterdam. — Het transport van de vervoermiddelen, waarmee de Koningin haar intrede zal doen in de West, was aanleiding voor de Koningin om één directeur en twee functionarissen van de KNSM te benoemen in de Huisorde van Oranje. Jhr H. van Lennep, lid van de directie der KNSM, werd benoemd tot commandeur in de Huisorde van Oranje en R. W. le Poole, chef afdeling West Indische lijnen, tot ridder eerste klasse in de Huisorde en R. Faubel, eveneens werkzaam bij de KNSM, tot ridder tweede klasse. De adjudant-generaal i.h.d. van de Koningin, vice-admiraal b.d. N.A. Rost van Tonningen, deed mededeling daarvan en reikte namens de Koningin de versierselen uit. Hij sprak namens de Koningin dank uit voor de vlotte wijze, waarop de besprekingen met bedoelde heren waren gevoerd en de voorbereidingen, die geleid hebben tot dit buitengewone transport aan boord van de „Baarn".

Deze foto van Z. H. de Paus en Prins Bernhard werd gemaakt na de audientie die Zijne Heiligheid onlangs op Castel Gandolfo aan de Prins der Nederlanden verleende.

Zonder buurthuizen kan Stichting Volksontwikkeling haar doel niet bereiken

Willemstad. — Zoals bekend heeft de Commissie voor het Nationaal Geschenk besloten aan Hare Majesteit aan te bevelen het oog h ervoor te laten vallen op een centraal jeugd — en buurthuis op Curacao en Aruba. Naar aanleiding hiervan hebben wij een onderhoud gehad met het bestuur van de Stichting Volksontwikkeling over de doelstelling meer bepaaldelijk van de buurthuizen.

Het doel van de Stichting Volksontwikkeling is, zoals de naam zegt, het bevorderen van de algemene ontwikkeling van het Curaçaose volk en aangezien het Bestuur van mening is, dat de beste ontwikkeling kan worden verkregen door zelf doen, beschouwt het de ontwikkeling der zelfwerkzaamheid als onderdeel van haar doelstelling en tracht het deze zelfwerkzaamheid overal op het eiland tot leven te brengen. De Stichting doet zo weinig mogelijk rechtstreeks zelf. In al haar activiteiten zijn de organen der zelfwerkzaamheid, zg. buurtverenigingen, ingeschakeld. Deze buurtverenigingen doen dus zoveel mogelijk alles zelf, doch worden daarbij geholpen door de Stichting Volksontwikkeling, die hen in samenwerking met andere reeds bestaande organisaties op het eiland de hulpmiddelen voor de ontplooiing van hun activiteiten ter beschikking stelt.

De buurverenigingen zijn geen onderdelen der Stichting Volksontwikkeling veeleer zou men kunnen zeggen, dat op de duur de Stichting Volksontwikkeling een **orgaan** wordt van gezamenlijke buurtverenigingen, aangezien elke buurtvereniging in het bestuur van de Stichting Volksontwikkeling vertegenwoordigd is. De Stichting legt dus niets op aan de buurtverenigingen; zij laat hen de vrije hand, doch biedt hen zoveel mogelijk ieders hulp, die zij nodig hebben in de vorm van raad en van personele en materiële steun.

Keuze tussen mogelijkheden

Daarbij heeft het een ruime keus tussen allerlei mogelijkheden. Het kan algemene ledenvergaderingen bijeen roepen, waarop voordrachten worden gehouden over bepaalde onderwerpen van algemeen belang; het kan op die zelfde avonden tevens zijn leden gezonde ontspanningsmogelijkheden bieden; het kan ook allerlei activiteiten organiseren voor verschillende groepen uit de leden. Zo bv. kan zeer veel gedaan worden en wordt in feite zeer veel gedaan voor de vrouwen, die ook in eigen verband van onder de auspiciën der Buurtverenigingen gestichte vrouwen verenigingen met medewerking van de Stichting Volksontwikkeling cursussen krijgen in allerlei voor het huishouden practische vakken, zoals koken, naaien, knippen enz. Vrouwen krijgen ook cursussen in het vervaardigen van allerlei voorwerpen van huisvlijt. Op deze wijze wordt de rijpere jeugd geschoold in het zelf vervaardigen van meubels en andere noodzakelijke voorwerpen in het huis. Het ligt in de bedoeling van de Stichting ook algemene ontwikkelingscursussen te organiseren, waarbij aan de leden de mogelijkheid wordt geboden hun algemene kennis op te halen teneinde met meer vrucht kranten, tijdschriften en boeken te kunnen lezen. Ook zullen wanneer dit nodig blijkt herscholingscursussen kunnen worden gegeven. Een belangrijke plaats neemt in de plannen van de Stichting ook de hygiënische vorming in. Reeds op verschillende plaatsen zijn met medewerking van het Wit-Gele Kruis moederschapscursussen of cursussen in algemene hygiëne aan de leden van de buurtverenigingen gegeven. Ook de sportbeoefening door ouderen wordt door de Stichting bevorderd. Kortom op allerlei wijzen tracht zij haar doel te bereiken. Zoals de algemene ontwikkelingsarbeid wordt georganiseerd in zo nauw mogelijke samenwerking met het Cultureel Centrum Curaçao en andere cuturele organisaties, zo nemen de buurtverenigingen ook in samenwerking met de Stichting Jeugdzorg het werk voor de jeugd ter hand en leiden zij dit. In feite heeft de Stichting Jeugdzorg reeds nauw contact met de buurtverenigingen.

Buurthuis noodzakelijk

Dit doel is echter te enen male onbereikbaar wanneer de buurtverenigingen niet beschikken over een behoorlijk geoutilleerd centrum, dat is over een buurthuis. Overal waar op het ogenblik buurtverenigingen tot stand zijn gekomen, geschiedde dit rondom een min of meer primitieve localiteit, die voorlopig tot buurthuis kan worden ingericht. Een goed buurthuis echter behoort over vele mogelijkheden te beschikken.

Het moet tenminste een behoorlijke vergaderzaal hebben, eventueel in de vorm van een overdekte speelplaats zoals verschillende scholen die kennen, alsook enkele localiteiten, die voor het geven van kleinere cursussen kunnen worden benut. Zulk een huis moet voorts gelegen zijn op of in de nabijheid van een terrein, waar sport- en spel-mogelijkheden bestaan, opdat onder toezicht van de leiders uit de buurt zelf de jeugd ook rondom het centraal gelegen buurthuis sport en spel beoefenen.

De eerste buurtvereniging op Marie Pompoen indertijd op initiatief van Sociale Zaken tot stand gekomen, is de enige, die, dank zij een enkele jaren geleden door de Rotary gebouwd Jeugdhuis, over een betere huisvesting beschikt, die enigszins aan dit idee van een buurthuis nabij komt.

Belangrijke stoot in de goede richting

Aan deze buurthuizen bestaat nog een groot gebrek. Het jeugdhuis van Marie Pompoen wordt als buurthuis gebruikt, doch moet reeds worden uitgebreid; de buurthuizen welwillend afgestaan door de pastoors van Barbar en Soto dreigen reeds te klein te worden; op Lagoen moet men zich behelpen met een overdekte galerij; op Montagne dient een klasse-lokaal van de oude school voorlopig tot buurthuis. In verschillende andere buurten bestaat wel een verlangen om tot soortgelijke organisaties te komen als in de genoemde buurten reeds bestaan. doch de afwezigheid van enige geschikte ruimte belemmert de bestaande plannen in hun voortgang. Het Bestuur van De Stichting nu heeft zich gewend tot het Eilandbestuur, dat medewerking heeft toegezegd, doch wanneer uit de baten van het Nationaal Geschenk een eerste buurthuis, dat tevens een centrum kan vormen voor de jeugdzorg, tot stand kan worden gebracht, zal hiermede zeker een belangrijke stoot in de goede richting worden gegeven. Het voorbeeld van Hare Majesteit de Koningin zal zonder twijfel navolging vinden.

Volgende stap: sociale werkers

Met de tot stand koming van deze buurthuizen is slechts een eerste stap gezet in de goede richting, een tweede stap, die tenminste even belangrijk is, moet bestaan uit het ter beschikking stellen van sociale werksters aan de buurtverenigingen. De besturen immers van deze verenigingen, hoe zeer ook gevormd uit actieve en helder denkende buurtgenoten, kunnen het werk van hun vereniging zonder goede deskundige hulp niet tot volle ontplooiing brengen. Eerst wanneer enkele buurtverenigingen tezamen over de volle kracht van een sociale werkster kunnen beschikken, die adviserend en stimulerend optreedt, kunnen deze buurtverenigingen tot krachtige organen van zelfwerkzaamheid der bevolking opgroeien en hun zegenrijke arbeid voor de verheffing van het moreel der bevolking tot volle wasdom brengen.

Sportvereniging „CAS CORAL" opgericht

Willemstad. — De locale employé's van de C.P.I.M. te Cas Cora hebben een sportvereniging onder die naam opgericht. De opzet van deze vereniging is alle takken van sport door haar leden te laten beoefenen en reeds zal begonnen worden met basketbal. Er zal hiertoe iedere Dinsdagmiddag op Suffisantdorp geoefend worden onder leiding van Sjon Haseth en Sarrucco Jr. Naar gelang de animo (en de duiten!) zal geleidelijk begonnen worden met de andere takken van sport.

Het bestuur bestaat uit:

G. J. Haseth, voorzitter; E. A. Jamaloodin, secretaris; M. Behr, 2e secretaris; E. Sarrucco, penningmeester en C D. Bockhoudt, 2e penningmeester. D. P. van Eyten, H. M. Romer, A. Isenia, Jamaloodin Jr en Sarrucco Jr zijn commissarissen.

Kindermode-show t.b.v. Nationaal Geschenk

Willemstad. — De opbrengst van de kinder mode-show, welke Zondag 2 October 's middags om 16.30 — 18.00 uur in de Curaçaose Sportclub wordt gehouden, komt geheel ten goede aan het Nationaal Geschenk.

Deze kinder mode-show belooft een evenement te worden. Onder deskundige leiding van de dames Forshaw en Faerman, geassisteerd door Jaap Cohen, wordt iedere middag door de kinderen met ernst en toewijding gerepeteerd.

Hoe schattig de kinderen als mannequin zijn, kunt U zelf het beste beoordelen as. Zondagmiddag. Kaarten voor deze kinder mode-show zijn vanaf heden verkrijgbaar bij alle deelnemende mode-zaken à ƒ 2,50 per stuk (kinderen beneden 12 jaar ƒ 1,25. Deze mode-zaken zijn:. New Store — José Faerman; Tauber Hermanos; „La Estrella" — Pimmsler; Früchter en Vogue Brionplein.

Schermcompetitie gestart

Willemstad. — Gisteravond is de N.A.S.B. met de schermcompetitie voor heren floret begonnen. Door bestuurswisseling en andere moeilijkheden was deze competitie nog steeds niet gestart. Uit dien hoofde wordt het maar een korte competitie aangezien er slechts 5 verenigingen ingeschreven hebben.

Toch is het een goed teken dat het bestuur de competitie nog laat doorgaan. De nieuwe vereniging Athos had de eer als eerste de tegenpartijen te mogen ontvangen. Deze avond werden er drie ontmoetingen geschermd, n.l. Athos-CSC, die eindigde in een 7-2 overwinning voor laatstgenoemde; CSC-Musketiers die weer een CSC 7-2 overwinning opleverde en Athos-Musketiers, waarin Athos de Musketiers met een 6-3 nederlaag naar huis zond.

Voor Athos kwamen uit: Szepansky, J. Sprockel, Statius Muller, die al zijn partijen tegen de Musketiers won. Voor CSC traden op de loper dr Engels, C. Lenderik en Hordijk, welke laatste sinds kort op Curaçao vertoeft en een zeer grote versterking betekent voor CSC.

Hij won n.l. al zijn partijen op overtuigende wijze, zijn tegenstanders kwamen er bij wijze van spreken niet aan te pas.

Bij Musketiers kwam een nieuwe gezicht op de loper n.l. Ram Rattan. Ofschoon hij nog niet over veel wedstrijdervaring beschikt wist hij toch nog een partij te winnen en wel die tegen dr Engels. Verder kwamen voor Musketiers uit Bob Boutmy en Jessurun.

Als hoofdsecondanten traden op de heren Groot en Ijzendoorn.

De stand in de competitie momenteel luidt: 1. CSC 2 gewonnen ontmoetingen; 2. Athos één gew. ontmoeting; 3. Musketier met 0 gew. ontmoetingen.

Waarom hebben de Antillen geen Olympische dag?

New York. — Op 22 October as. wordt voor het eerst in de geschiedenis een zg. Olympische Dag gehouden in de Verenigde Staten. President Eisenhower zal die dag als officiële Amerikaanse Olympische Dag proclameren.

In Nederland is het reeds lang traditie om elk jaar een Olympische Dag te houden. Deze sportdag wordt dan in het Olympisch Stadion in Amsterdam gehouden en kunnen de duizenden toeschouwers hun harten ophalen bij diverse takken van sport, zoals athletiek, wielrennen, gymnastiek, voetbal, enz. Het voornaamste doel van deze Olympische sportdag is om gelden te krijgen voor de uitzending van Nederlandse sportlui naar de Olympische Spelen.

Zouden wij op Curaçao en Aruba niet zo'n Olympische of Algemene Sportdag kunnen organiseren in het belang van de uitzending van Antilliaanse sportmensen naar het buitenland, in plaats van altijd bij de overheid aan te kloppen? Wij denken bijvoorbeeld aan een jaarlijkse ontmoeting tussen Curaçaose en Arubaanse sportlieden in diverse takken van sport, te houden het ene jaar op Curaçao en het volgend jaar op ons zustereiland. De opbrengsten van de wedstrijden zouden dan uitsluitend gebruikt moeten worden ten behoeve van de uitzending van Antilliaanse (dus Curaçao en Arubaanse, als zijnde de eilanden met het meeste en beste sportmateriaal) naar sportevenementen in het buitenland.

Cow-boy?

Willemstad. — Door een patrouille van de Straatdienst werd vannacht om 3.50 uur een zekere P.G. in Campo Alegre aangehouden die in het bezit bleek te zijn van een vijf schots cylinder revolver, klein model. Hij werd aan de recherche overgegeven en is na P.V. weggezonden.

Anker diefstal

Willemstad. — De man E.H. vervoegde zich bij de recherche en deed aangifte van vermissing van zijn anker dat aan zijn boot in het Spaanse water bevestigd was. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Londen. — Het presidium van de opperste Sovjet van de Sovjet-Unie heeft een decreet uitgegeven, waarbij de overeenkomst tot het aangaan van diplomatieke betrekkingen tussen West-Duitsland en de Sov.-Unie wordt geratificeerd, aldus meldt Tass.

AGENDA

WEST-END:
„In Weissen Ross'l; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„De Jantjes" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„The maze"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Lady wants Mink"; 20.00 uur

ROYAL:
„Cathalina de Angleterra"; 20.00 uur

REX:
„Zondige liefde"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Het schaap met de 5 poten" 20.00 uur.

J. P. F. CLUB:
Vergadering bestuur van JPF en wijkmeesters; 20.15 uit 20.30 uur.

CULTUURCENTRUM:
Filmstuidegroep met „Lee jeux sont faits. 20.30 uur

APOTHEKEN.
De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 159, tel: 23636 in Punda door Botica Nueva de Ruyterkade, tel. 12838

Radulphus College viert zilveren kloosterjubileum van directeur

Willemstad. — De leerlingen van het Radulphus College zullen a.s. Vrijdag 30 September het zilveren Kloosterfeest vieren van hun directeur, frater Gualbert.

Des morgens om half 9 zullen zij in de Tekenzaal een H. Mis van Dankbaarheid opgedragen tot intentie van de Jubilaris. Om 10.15 uur wordt wordt een receptie gehouden, terwijl de leerlingen des avonds om half zeven in de toneelzaal van Scherpenheuvel een revue zullen opvoeren.

Matrona geslaagd

Amsterdam. — De Curaçaose voetballer Matrona is geslaagd voor het examen candidaat oefenmeester KNVB. De eerste, die hem feliciteerde, was Mordy Maduro, de voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond, die als gast het examen bijwoonde.

Matrona werd geëxamineerd door een commissie, bestaande uit L. Brunt, Kaufmann en enkele leden van de technische commissie van de K.N.V.B. De vragen betroffen spelregels, voetbalstrategie en leiding geven aan een ploeg. Matrona, die de volgende week naar huis terugkeert, zal zich nu twee jaar practisch bekwamen bij een vereniging. Hij hoopt daarna als politieagent van het gouvernement geruime tijd vrijstelling van dienst te verkrijgen teneinde wederom in Nederland te studeren voor Bondsoefenmeester, een serieuze poging van de Curaçaose Voetbalbond om het clubvoetbal op hoger niveau te brengen.

Mordy Maduro vertrekt morgen uit Den Haag naar Parijs voor een zakenreis. Hij stapt 2 October te Nice in het vliegtuig en arriveert 3 October op Curaçao. Hij zal het volgend jaar voor een langer verblijf naar Europa komen, ook voor het FIFA-congres, dat in Juni 1956 te Lissabon wordt gehouden.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de statuten van de Lodge Luz del Caribe nr 11687 (Aruba) en de statuten van de Progressieve vereniging derde district.

Van het basketbal veld

Willemstad. — Het is op het veld van het St. Thomascollege weer een droeve vertoning geworden door het verstek laten gaan van Sito, dat tegen Sithoc moest spelen. Athene liet tijdig afzeggen, dat zij niet kon opkomen wegens gebrek aan spelers, waardoor Dragons bij default won. Om het tamelijk goed opgekomen publiek gaande te houden, hebben Sithoc en Dragons een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld, dat zeer sportief toeging en op hoog peil stond. Het publiek heeft kunnen genieten van mooie passes en schieten, terwijl het afwerken ook niets te laten overliet. De laatste gespeelde wedstrijden tonen echter duidelijk een afneming van de animo bij de spelers en dit is jammer te noemen. Dit is te wijten aan het bekend zijn van de kampioen en dus hebben de overige wedstrijden hun pittigheid verloren.

De Cpim kinderen gaan Oranjefeest vieren

Emmastad. — Ter gelegenheid van het as. bezoek van de Koningin aan Curaçao worden op verschillende plaatsen van ons eiland kinderfeesten georganiseerd. Zo zullen er ook traditionele kinderspelen worden gehouden voor de kinderen van de employé's van de C.P.I.M./C.S.M.

In een circulaire, gericht aan alle employé's van genoemde maatschappij, maakt het Oranjecomité van de Isla bekend, dat besloten is om deze kinderspelen te houden in de namiddag van plm. 16.00 tot 18.00 uur. De Vrijvan Dinsdag 18 October as. voor kinderen van 4 tot en met 14 jaar en wel dag daarop, 's avonds van 19.00 tot plm. 21.00 uur zal er een speciale kinderavond worden gegeven in de openlucht-bioscoop Asiento te Rio Canario.

In verband met het grote aantal kinderen worden de spelen op drie verschillende plaatsen gehouden, nl. op Julianadorp, Rio Canario en op Cas Cora, met dien verstande, dat de spelen op Cas Corá op Woensdagmiddag 19 October plaats hebben van 16.00 tot 19.00 uur. (In het CPIM-dorp Cas Corá woont een zeer groot aantal locale employé's van de CPIM.)

Aan genoemde kinderspelen kunnen alle kinderen van employé's alsmede scholieren van de H. J. A. Schroederschool meedoen.

Naar wij vernemen worden er ook voor de kinderen van de werknemers van de CPIM soortgelijke kinderspelen georganiseerd.

IN 'T WITTE PAARD

Kleurrijke en meeslepende operette in WEST-END

Willemstad. — Heden- en morgenavond wordt in West-End vertoond de wereld bekende operette — nu op het celluloid in kleuren vastgelegd — „Im Weissen Röss'l", in het Duits met Hollandse tekst. Gemaakt naar de operette van Hans Hüller en Eric Charrell en het blijspel van Blumenthal en Kadelburg zal deze film een feest voor oog en oor van de operette-liefhebbers zijn.

„In Salzkammergut da kann man gut lustig sein!........"

Is het niet sedert de dertiger jaren de bruisend melodieuze formule geworden, die bij het uitbreken van de lente past als het lammetje in de wei. En is deze verrukkelijke Oostenrijkse streek met zijn van romantiek tintelende atmosfeer niet telkens weer een bron van inspiratie voor de componisten van die vederlichte muziek?

„In 't Witte Paard" — de titel klinkt even vertrouwd als bemind en men kent het verhaal, dat in het genoeglijke Salzkammergut speelt:

Josepha Voglhuber-Steinlehner (Hannerl Matz), de charmante dochter van de eigenares van de herberg „In 't Witte Paard", heeft het hele huis gereed gemaakt voor het nieuwe seizoen. Met blinkende ramen en een volle wijnkelder wacht het op de eerste gasten, wier aanwezigheid de nodige verwikkeling met zich zal medebrengen: we zien de knorrige oude heer Giesecke (Paul Westermeier) — textielhandelaar — met zijn allerliefste dochter Ottilie (Marianne Wischmann), voorts Dr Siedler uit Berlijn (Joannes Heesters), die grote indruk op de jonge Josepha maakt, de stille geleerde Professor Hinzelmann (Sepp Nigg) met zijn dochter Klärchen (Ingrid Pan), aan wie Sigismund Sülzheimer (Ulrich Beiger) zijn hart al dadelijk verliest.

Dan is er de even vakkundige als poëtische kellner Leopold (Walter Müller), die verliefd is op de jonge bazin. Josepha is echter te veel vervuld van haar gast dr Siedler, en wanneer Gustl, de piccolo (Walter Koch) dan ook stilletjes op bevel van Leopold diens dichterlijke liefdesbetuigingen en rode rozen op haar kamer brengt, denkt zij, dat ze van dr Siedler afkomstig zijn.

Dr Siedler is echter onder de bekoring geraakt van de mooie Ottilie, terwijl Ottili's vader zijn dochter juist toegedacht heeft aan Sigismund Sülzheimer, om op deze wijze een vete die tussen beide families bestaat, uit de weg te ruimen. Sigismund op zijn beurt heeft slechts ogen voor Klärchen.

Als alle verwikkelingen hun hoogtepunt bereikt hebben, brengt de burgemeester het bericht, dat niemand minder dan Keizer Franz Josef voornemens is de herberg „In 't Witte Paard" met een bezoek te vereren. Dit brengt een geweldige opschudding teweeg, want juist de vorige dag heeft de jaloerse Leopold plotseling ontslag genomen, omdat Josepha het schuttersfeest niet met hem wil vieren. Hoe kan men zonder kellner nu de Keizer ontvangen? Josepha smeekt Leopold dus terug te komen, en leert in allerijl een welkomswoord uit het hoofd, dat ze echter, als de Keizer aankomt, prompt vergeten is.

Na de plechtige ontvangst wordt dan het schuttersfeest luisterrijk gevierd, en de volgende morgen keert alles ten goede en worden, dank zij dr Siedler, alle moeilijkheden opgelost. Hij vraagt Herr Giesecke Ottilie's hand, ook Klärchen en Sigismund vinden elkaar, terwijl last but not least Josepha de keizerlijke raad, opvolgt, die deze persoonlijk in het gastenboek geschreven heeft: Leopold wordt als kellner ontslagen, maar opnieuw en nu als Josepha's levensgezel aangesteld.

Met alle Weense charme en meeslepende muziek (van Ralph Benatzky) en niet ten laatste mede dank zij het jeugdige koorlijke optreden van de Weense filmster Hannerl Matz is „In 't Witte Paard" een kostelijke, levenslustige olijke rolprent geworden, die de harten verwarmt, het oog bekoort en het oor streelt.

Belangrijke rede over brandend probleem

„Het past dat alle volkeren gewijde bedienaren kunnen leveren

Verdient Missie verwijt te weinig aandacht te hebben besteed aan opleiding van priesterstudenten?

Door eigen Juvenaat komt priester-ideaal meer in gezichtsveld van Antilliaanse jongens

Willemstad. — De rede, die de prefect van het Pius-Juvenaat voor Antilliaanse priesterstudenten de Z. Eerw. Pater L. van Dijk O.P. ter gelegenheid van de officiële opening van dit belangrijk instituut heeft uitgesproken, bevatte zoveel wetenswaardig nieuws over de opleiding van inlandse priester-studenten, dat wij menen goed te doen haar hier in extenso af te drukken, opdat meerderen daarvan kennis kunnen nemen.

Pater van Dijk sprak aldus:

Op dit ogenblik, van zo grote betekenis voor het vicariaat van de Nederl. Antillen, zou ik voor U de vraag willen beantwoorden waarom wij er toe overgegaan zijn een juvenaat voor de opleiding van Antilljaanse priesterstudenten te openen.

Met steeds meer aandrang wordt uit alle hoeken van de wereld geroepen om een inheemse kerk met een inheemse clerus. Rome verklaart met nadruk dat zij boven de nationaliteiten staat. Zij verlangt daarom dat elk zijn eigen kerk krijgt, aangepast aan de aard van het volk en tegelijk beantwoordend aan het wezen van het Christendom.

Deze doelstelling, die de missie activiteit op de stichting van een inheemse kerk met eigen clerus richt, is volgens vele missiologen het karakteristieke kenteken van de missie-arbeid van de nieuwe tijd. Dit onderscheidt haar volgens diezelfde missiologen, van de laatste grote missieperiode, die omstreeks 1500 beginnend samenviel met het koloniale tijdperk. Zij willen daarmee niet zeggen, dat de kerk nu pas inziet, dat de stichting van een inheemse kerk en de vorming v. inh. clerus het doel der missie is en dat de kerk nu pas dat doel begint na te streven. Dezelfde missiologen wijzen er op, hoe Paulus de bouwer van de wereldkerk is, Johannes de kerkvorst van klein Azie, hoe het zelfde doel heeft voorgezeten bij de stichting van de kerkprovincies der Middeleeuwen, die zich van Ierland uit over West Europa tot aan de oevers van de Wolga uitstrekten en die zich dus bij totaal anders geaarde volkeren inplantten.

Maar volgens de missiologen heeft de missie sinds de 15de eeuw te veel gelopen in het spoor der koloniale mogendheden Spanje, Portugal en Frankrijk en dacht men bijna niet aan de stichting van een werkelijk inheemse kerk met eigen clerus, maar alleen aan de redding van de heidenen.

Hoewel er veel waarheid in deze beweringen ligt opgesloten, mag men toch niet generaliseren. Zo blijkt uit de Spaanse koloniale archieven, dat de Dominicanen die in Nov. 1509 naar Santo Domingo trokken, reeds 2 jaar later een verzoek tot de koning richtten om 15 Indiaanse jongens in Sevilla te mogen opleiden voor het priesterschap opdat zij later in hun geboorteland het apostolaat zouden kunnen uitoefenen, wat de koning op 5 Juni 1512 welwillend toestond. In 1541 werd reeds een college ter vorming van inlandse clerus in Goa opgericht, dus nog voordat de decreten van Trente de oprichting van seminaries in Europa eisten. Op de Philippijnen, in 1521 ontdekt, werkte na een eeuw een vrij talrijke inlandse clerus onder de 2 millioen Christenen.

Eigenlijk niets nieuws

Men noemt de wijding van 6 Chinese bisschoppen door Pius XI op 28 Oct. 1926 een keerpunt van historische betekenis voor het missie werk, maar men schijnt dan te vergeten dat de Dominicanen, die in 1630 na veel moeilijkheden China binnendrongen, na een dertigtal jaren reeds, ondanks heftige achtervolgingen een Chinese Ordebroeder hadden opgeleid, welke Chinese Dominicaan in 1667 tot bisschop werd geconsacreerd.

Ik noem deze feiten op, alleen maar om aan te tonen dat de kerk altijd gestreefd heeft naar de vorming van een inlandse clerus om zo tot een inheemse kerk te komen, al geef ik grif toe dat in onze moderne tijd de Pausen meer dan hun voorgangers op de noodzaak van die vorming gewezen hebben.

Waarom inlandse geestelijkheid?

De diepste reden van een inheemse clerus is geen andere dan de katholiciteit van de kerk, zoals Ben. XV zegt in Zijn encycliek Maximum Illud van 30 Nov. 1919:

„De kerk van God is katholiek: aan geen enkel volk of natie is zij vreemd. Het past bijgevolg dat alle volkeren gewijde bedienaren **kunnen** leveren om de wet van God te doen kennen aan hun volksgenoten en hen te leiden op de weg van het heil."

Met deze uitspraak nam de Paus stelling tegen sommige missionarissen, die beweerden dat bepaalde volkeren of stammen, hetzij de nodige intelligentiepeil, hetzij het initiatief of andere noodzake karaktereigenschappen missen die nodig zijn voor het priesterschap en voor de leiding van de kerk in de missielanden.

Het is daarenboven de traditionele gedragslijn van de kerk, zegt Bened. XV in dezelfde brief daar de apostelen, volgens de oudste documenten van de christelijke geschiedenis niet een vreemde clerus aanstelden, maar wel priesters, die gekozen waren onder de Christenen die in het land zelf geboren zijn.

Meer geschikt

Aan deze leerstellige reden voegt Ben. XV in de reeds genoemde encl. een methodologische reden toe: de inlandse priesters zullen meer geschikt zijn dan de vreemden om doelmatig de christelijke leer voor te houden aan hun landgenoten: „Inderdaad, de inlandse priesters, verbonden met zijn volk door geboorte, mentaliteit, gevoelen, vorming is zeer geschikt om het geloof in hun geest te prenten: veel beter dan ieder ander kan hij middelen tot overreding kiezen. En het gebeurt dikwijls, dat hij binnendringt daar waar het voor een vreemde priester niet mogelijk is de voet te zetten. En Paus Pius XI neemt deze tekst over van Zijn voorganger in zijn enc. Rerum Ecclesiae van 26 Febr. 1926 en voegt er de volgende zeer juiste bemerking aan toe: Vermindert niet dikwijls de kracht en de doelmatigheid van de prediking van de vreemde missionarissen door het feit, dat zij als vreemdeling slechts een rudimentaire kennis hebben van de taal en aldus zeer dikwijls moeilijk hun gedachten zullen kunnen uitdrukken?

Nog een reden

Minder belangrijk dan de twee voorgaande is de derde reden: Zij is eenvoudig van tactische aard. Omdat ze gemakkelijker kan worden nagegaan, is deze reden het meest bekend, zo zelfs dat sommigen denken dat het de enige is. Ben. XV en Pius XI echter hebben haar slechts bijkomstige waarden toegekend.

„Veronderstel dat door oorlog of andere politieke gebeurtenissen de regering van een bepaald volk door een andere vervangen wordt. Veronderstel — en dat is een tweede mogelijkheid, — dat inlanders, die tot een hoger cultuur niveau gekomen zijn en een zekere mate van politieke rijpheid bezitten, zelfstandig wensen te worden en daarom eisen dat het buitenlandse protectoraat zijn functionarissen, soldaten en missionarissen terugtrekt — een eis, die vaak alleen maar met geweld te verwerkelijken is — wat zou de kerk van dit land er slecht voor staan, als het niet omspannen was met een netwerk van inlandse priesters, die het Christelijk volksdeel in hun noden kunnen bijstaan?"

De gebeurtenissen hebben de laatste tijden niet ontbroken om de veronderstellingen van Pius XI werkelijkheid te doen worden.

Zo constateerde Paus Pius XII in Zijn Enc. „Evangelü praecones" van 2 Juni 1951: „Wij zijn diep ontroerd en bedroefd te moeten vaststellen, dat die vooruitzichten van onze voorganger, bijna geformuleerd als voorzeggingen, werkelijkheid zijn geworden in verschillende streken van het Verre Oosten, China en Korea".

Om deze redenen, om aan de zo vaak geuite verlangens van de laatste Pausen te voldoen, openen wij dit juvenaat. Het is een eerste stap naar de opleiding van Antilliaanse jongemannen tot het priesterschap, het is een bescheiden poging tot de vorming van een inheemse clerus op de Nederl. Antillen, tot de Stichting en uitbouw van een inheemse kerk. Maar als ik spreek over een eerste stap, kan dit verwarring wekken. Juist in deze dagen hoorde ik nog al eens de opmerking: Waarom beginnen jullie nu pas? Na mijn betoog zou iemand van mijn toehoorders kunnen zeggen: is nu eindelijk de oproep van Ben. XV, Pius XI en Pius XII tot de Nederl. Antillen doorgedrongen?

Verwijt niet gerechtvaardigd

Ik geloof niet dat de missie op deze eilanden en in het bijzonder het kerkelijk gezag het verwijt verdient van te weinig aandacht te hebben gehad voor het aankweken van priesterroepingen. Reeds Mgr. Niewindt begon in 1843 met een seminarie in Barber. Al is het waar dat dit primair werd gesticht voor de opleiding van Nederlandse priestercandidaten die hun studies zouden beeindigen in het Vicariaat, waar zij later zouden werken, toch opende het ook een mogelijkheid voor Antillianen om priester te worden. 9 Curaçaoenaars waagden een poging en begonnen daar hun studies, maar geen van hen bereikte het einddoel: het priesterschap. Toen na het herstel de kerkelijke hierarchie in Nederland de seculieren slechts met grote moeite de vele nieuwe posten in het vaderland konden bezetten, boden zich steeds minder seculiere priesters en priesterstudenten aan voor de Antillen, wat de sluiting van het Seminarie te Barber en later in 1870 de overdracht der missie aan de Dominicanen ten gevolge had.

Ook de Dominicanen dachten al spoedig aan een Seminarie.

Waarschijnlijk hebben zij de jongeman Henry Ellis bemoedigd, maar deze stierf als student van het groot Seminarie Driebergen in Holland. Blij aanvaardden zij in 1897 de opdracht van Z. H. de Paus om een Seminarie op Curacao te openen en te leiden. Immers al was dat Seminarie van Scherpenheuvel primair bestemd voor de winning van priesters voor de bisdommen van Venezuela, toch bood het tevens mogelijkheden voor Curaçaose candidaten. De eerste student was een Curaçaoenaar van geboorte, de Weleerw. Heer Antonius Ellis.

Na de sluiting van het Seminarie Scherpenheuvel in 1901, begon al spoedig het tijdperk dat ik zou willen aanduiden als het tijdperk der uitzendingen. Herhaaldelijk heeft de missie zorg gedragen dat begaafde jongelui die zich tot het priesterschap getrokken gevoelden, in Nederland of Zuid-America konden studeren. Vooral na de oproep, die van Ben. XV en Pius XI is uitgegaan, dus in de jaren tussen de twee wereldoorlogen heeft men jongens uitgezonden. Soms leidde die uitzendingen tot verheugende resultaten 4 Curaçaose priesters werken in dit Vicariaat onder onze Arubaanse bisschop, maar al te dikwijls waren de uitzendingen vruchteloos.

Dit is niet geheel onbegrijpelijk: in de gehele wereld, ook in Nederland is het rendement der Seminaries betrekkelijk laag.

Misschien zullen mijn toehoorders willen opmerken: Waarom gaat men daarmee niet door? In Nederland en in het naburige Z-Amerika zijn toch verschillende priestercolleges onder leiding van echte wetenschapsmensen en ervaren jongens psychologen, die waarborgen bieden voor een degelijke wetenschappelijke opleiding en een ware priesterlijke vorming. Nu de eilandsbesturen de jongens, die onderwijzer willen worden, in grote getalen naar Nederland stuurt, stopt het Vicariaat de uitzendingen en begint een juvenaat onder leiding van een paar paters, die aan de gewone zielzorg werden onttrokken, op Curaçao, dat omdat het slechts een klein eiland is, nooit kan geven wat Nederland Venezuela of Colombia kan geven.

Door uiteen te zetten wat wij in concreto willen bereiken met de oprichting van dit juvenaat meen ik deze en soortgelijke moeilijkheden op te lossen.

Doelstellingen

Door de oprichting van dit juvenaat willen wij in de naaste toekomst bereiken:

1o dat het priesterideaal meer in het gezichtsveld van de jongens komt en dat iedere Antilliaanse katholieke jongen begrijpt dat priester worden niet alleen theoretisch maar ook practisch mogelijk is. Immers tot heden toe lag priester worden buiten het gezichtsveld van de jongens. Zij zagen wel priesters, maar dat waren bijna allemaal Hollanders en over priester worden werd maar weinig gesproken. Heel zelden werd er over gepreekt en aan bidden om roepingen werd nog minder gedacht. En als een jongen priester wilde worden, verdween hij van het eiland. En de wet: uit het oog, uit het hart bewerkte dat zijn goed voorbeeld zonder uitwerking bleef in de kring van zijn vriendjes.

Daarenboven werd van de jongens van 12, 13 jaar het offer gevraagd om zijn familie, zijn milieu en zijn land voor 12 of 14 jaar te verlaten. Ik geloof dat dit offer werkelijk aan het heldhaftige grenst.

Dit verklaart m.i. ook gedeeltelijk waarom het aantal eerste aanmeldingen voor een Seminarie d.w.z. het aantal jongens, die zich tot het priesterschap getrokken voelen, ermee voor den dag komen en een eerste stap op de weg der opleiding zetten, zo gering is voor de Nederlandse Antillen. In Nederland bedraagt het aantal eerste aanmeldingen voor een priestercollege 3,62 op elke 10.000 katholieken per jaar. (In 't dekenaat Heereveen is dit cijfer 6,9; in het dorp Volendam 12,5) Dus volgens Nederlandse normen zouden zich hier elk jaar ongeveer 40 jongens moeten presenteren voor opname in een Seminarie.

Ik geloof niet dat wij ooit zulke cijfers zullen behalen maar wel ben ik er van overtuigd dat door de opening van dit juvenaat „priester worden" meer in de belangstellingsfeer van de jeugd zal komen en dat 't gemakkelijker te verwezelijken wordt, waardoor ongetwijfeld ook het aantal eerste aanmeldingen zal stijgen.

Speciale vorming

2o Met de oprichting van dit juvenaat hopen wij, in nauwe samenwerking met Radulphus College, de toekomstige priesters een wetenschappelijke opleiding te geven, die aangepast en afgestemd is op de behoeften van deze bonte cosmopolitische samenleving, welke aangepaste vorming noch het naburige Z-Amerika noch het verre Nederland kan geven.

Benutten van eigen milieu

3o Wil dit juvenaat een geestelijke vorming geven, die aangepast is aan Antilliaanse jongens. Immers de taak van een priestercollege is, naast wetenschappelijke opleiding, de vorming van het karakter der candidaten, het aankweken van die deugden, die een priester in zijn leven nodig heeft, het omvormen van het priesterideaal, zoals de jongen zich dat droomt, in een ideaal „dat een man zijn leven lang kan bezielen. De „zin" om priester te worden, moet groeien, moet zich verdiepen. De jongen van 10, 12 jaar wil priester worden omdat hij 't reuze vindt om met een wierookvat te zwaaien, om te preken, om heidenen te dopen, om in een jeep te rijden.

Maar dat jongensideaal moet verdiept worden, moet rijpen. En dit geschiedt o.i. het beste als de candidaat in zijn eigen land blijft, staat onder leiding van mensen, die zijn mentaliteit, en affectief leven begrijpen. Op dit terrein moeten wij o.i. ook de oorzaken zoeken, waarom vele Antilliaanse jongens na enige jaren in Nederland gestudeerd te hebben geen „zin" meer hadden. Was de vorming, welke Hollandse priesters en pleegouders gaven, wel afgestemd op de behoeften, noden en idealen van hun Antilliaanse pupillen. Werd de weerstand, die iedere jongen moet opbrengen om zijn ideaal te bereiken en te verwerkelijken, wel op de juiste wijze ontwikkeld? Wat hier ook van zij, U allen begrijpt dat aan p. Dijkman en mij, aan wie de geestelijke vorming van deze eerste Antilliaanse priesterstudenten is toevertrouwd, een uiterst delicate en moeilijke taak is aangewezen.

Daarom vraag ik U allen, hier aanweizg, in alle eenvoud om uw gebed opdat Gods zegen en Gods hulp onze zwakke pogingen begeleiden. Blijft ook in de toekomst ons helpen met uw gebed en uw sympathie.

En tenslotte — en hiermee wil ik eindigen — zou ik Mgr. willen vragen om een hemelse beschermer voor ons juvenaat. U weet dat wij gaarne de H. Paus Pius X als onze bijzondere patroon zouden willen vereren. Moge het aan uwe Excellentie behagen hem als zodanig uit te roepen opdat ons juvenaat verzekerd zij van zijn machtige bescherming en onder zijn leiding worde een vormingsschool voor vele Antilliaanse priesters en zo bijdrage tot de uitbouw van Gods kerk op deze eilanden.

De nieuwe Nederlandse Ambassadeur voor de Sovjet Unie overhandigde zijn geloofsbrieven. Mr. D. J. van Balluseck is benoemd tot Ambassadeur in de Sovjet Unie. Op de foto schudt hij de hand van Saryev, de Vice President van de Opperste Sovjet, in het Kremlin te Moskou.

De bekende Place Vendôme te Parijs is weer verplaatst in die goeie ouwe tijd van rond 1880, dank zij de verfilming van de roman van Jules Verne „In tachtig dagen de wereld rond". De sympathieke Parijse aapjeskoetsier (Fernandel) is op de foto geheel geïntrigeerd door twee van zijn klanten: Phileas Fogg (de Amerikaanse acteur David Niven, links) en Passepartout (de Amerikaanse acteur Cantin Flas, rechts).

Toekomst voor luchtverkeer: het schroefloze vliegtuig

„Dr. Plesman memorial lecture"

(Van onze correspondent)

Delft. — Op de eerste door de stichting „Dr Alb. Plesman memorial lecture" georganiseerde lezingen in de aula van het gebouw voor scheikunde der T. H. te Delft heeft mr J. D. Pearson, manager director van de Rolls-Royce motorenfabrieken, maandag een voordracht gehouden over de ontwikkeling en de toekomstmogelijkheden van straalmotoren voor de burgerluchtvaart.

Na door middel van filmstroken en lichtbeelden de diverse constructies van turbines en andere onderdelen, alsmede de ontwikkeling en de veiligheidsgraad daarvan te hebben toegelicht, concludeerde mr Pearson dat naar zijn mening in de naaste toekomst het vliegtuig met straalmotoren zich zeker een vaste plaats zal verwerven bij het personenvervoer ten dienst van de burgerloze vliegtuig het schroefvliegtuig zeker voorbij zal streven.

Wat de supersonische vliegtuigen betreft, ziet hij geen reden, waarom ook die bij het personenvervoer uiteindelijk geen belangrijke rol zullen gaan spelen.

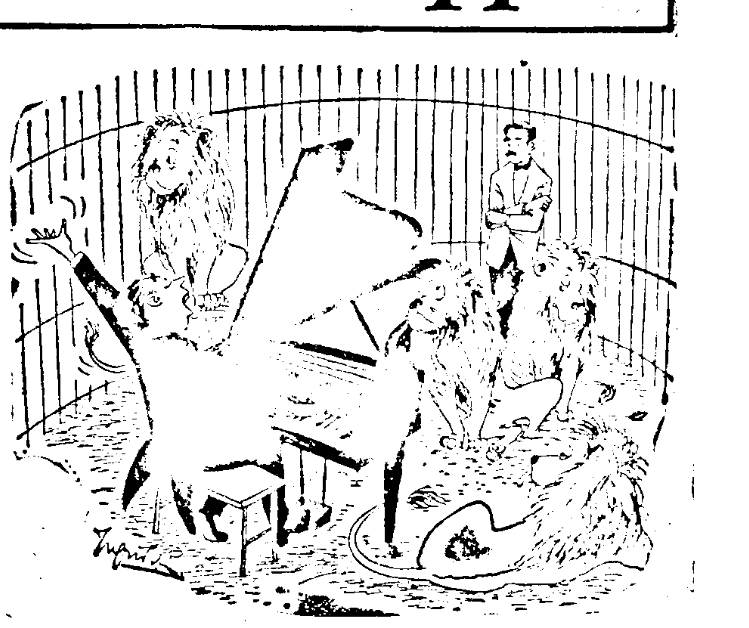
Tevoren had dr C. H. van der Leeuw president van het curatorium der Techn. Hogeschool, woorden van welkom gesproken o.a. tot Prins Bernhard, mr Spitzen, secretaris-generaal van het ministerie van Verkeer en Waterstaat, de rector magnificus der T. H., prof dr O. Bottema en de president-directeur der K.L.M., de heer I. A. Aler.

Sir William P. Hildred, directeur-generaal van de „International Air Transport Association" heeft daarop in een kort en indringend betoog de bijzondere kwaliteiten van dr Albert Plesman scherp geformuleerd en toegelicht met persoonlijke herinneringen aan onze grote luchtvaartpionier.

Tussen neus en lippen

Weddenschap

De 42-jarige Italiaanse bariton Gino Bechi, een populaire opera-zanger, heeft een weddenschap, die hij met zijn vriend Rubboli had aangegaan, gewonnen, want Gino is op een avond met vleugel en al in een circuskooi gaan zitten, in gezelschap van vier levensgrote Afrikaanse leeuwen. Gino speelde en zong, dat het een lieve lust was en als wij de persdienst van het circus mogen geloven, moeten de leeuwen ademloos hebben zitten toehoren. Dat kwam, aldus de bariton, omdat hij voornamelijk liefdesmelodieën van Verdi op het programma had gezet. Zelfs roofdieren zijn daar bijzonder gevoelig voor.

Tóch kolen

In Engeland zegt men voor „Water naar zee dragen": to carry coal tot New-Castle" — kolen naar Newcastle brengen. Zo'n overbodige handeling blijkt dit intussen toch niet te zijn, want niet lang geleden heeft het Britse vrachtschip Ampleforth 9500 ton Poolse kolen de haven van Newcastle binnengebracht. Het was de eerste maal sedert de Britse algemene staking in 1926, dat het oude gezegde in de praktijk ten uitvoer werd gelegd. Bij traditie is Newcastle een der grootste kolenuitvoerhavens ter wereld, maar ofschoon Engeland meer kolen voortbrengt dan het verbruikt, moeten er toch kolen worden ingevoerd, opdat de Britse, die van uitstekende kwaliteit zijn, kunnen worden uitgevoerd — een en ander ten behoeve van de vreemde valutapot.

Roetplaag

De politici in Bonn zullen binnenkort trachten een aanval te ondernemen op de roetplaag, waaronder de grote industriegebieden in West-Duitsland te lijden hebben. Meer dan een millioen ton roet en stof daalt er ieder jaar op de Duitse industriesteden neer, voornamelijk op die in het Ruhrgebied. De socialistische fractie in de Bondsdag heeft een voorstel ingediend, om een regeringscommissie te benoemen, die zal onderzoeken, hoe men de lucht boven het Ruhrgebied rein kan houden. In de Bondsdag is overigens reeds een bijzondere commissie gevormd, die zich met het probleem bezig houdt. In de eerste instantie wil men een juist beeld krijgen van de invloed van de onafgebroken stofregen, die alle gebouwen van het Ruhrgebied zwart blakert en die veertig procent van het zonlicht opslokt. Voor later voorziet men wettelijke voorzieningen voor het zuiver houden van de lucht.

Baas boven baas

De Amerikaanse fabrikant van electrische scheerapparaten William H. Burgess heeft de Italiaanse kapper Buono uit Pozzuoli uitgedaagd naar Los Angeles te komen, om daar een wedstrijd in het snelscheren aan te gaan. Buono beweert namelijk wereldrecordhouder snelscheren te zijn, daar hij een mannengelaat in 20 seconden stoppelvrij kan maken. Hij heeft hiermee het oude record gebroken van de Duitser Erik Albert uit Berlijn, die deze zelfde prestatie in 25 seconden verrichtte. Burgess, president van de Shavex Co, heeft aangeboden om Buono gratis naar Los Angeles te laten overvliegen, waar de Italiaanse figaro het dan tegen een electrisch scheerapparaat van de heer Burgess zou moeten opnemen, waarmee men volgens zijn zeggen binnen 15 seconden een volkomen glad aangezicht krijgt. Het is echter jammer, dat wereldrecords in deze tijd zo vergankelijk zijn. De heer Burgess heeft namelijk blijkbaar nog niet gehoord, dat het record van de Italiaan reeds gesneuveld is. De 42-jarige Luigi Bochetto, een Italiaanse Amerikaan in New York, is er namelijk in geslaagd, om het gelaat van een verslaggever in 17 seconden „schoon en ongesneden" af te leveren. Een meevaller voor Burgess is naturlijk, dat hij nu alleen maar een retourvlucht New York-Los Angeles zou hoeven te betalen.

Mens of Wolf?

door A. Rutgers van der Loeff Basenau

(9)

Nu was de ring gesloten. Het dal was afgesloten. De bewoners, die waren gebleven, wisten het. Ze noemden het zelf „dodeneiland."

Erlof was op de mooist denkbare morgen naar zijn moeder komen hollen en had buiten adem gezegd: „Het dodeneiland noemen ze het hier, ons ... is het dodeneiland, moeder."

Zijn moeder glimlachte en zei kalm: „Mensen houden er van gewichtige namen te geven. Het huis heet „Eikengroeve" aan de overkant en er staat maar één kleine eik, is het niet?"

Erlof knikte, een beetje wantrouwig. „Ik ga varens halen in het bos, voor mijn tuintje," zei hij bij wijze van ..., want moeder wilde hem de laatste dagen een beetje dicht bij huis houden.

Hij zag haar even aarzelen. Toen zei ze: „Ga maar."

Op dat ogenblik ging er een reusachtig gejoel op, het kwam van de andere kant van het dorp, een eind tegen de bergen op, maar het was duidelijk hoorbaar.

„Dat is het krijgsgevangenenkamp," zei Erlof's moeder.

De jongen keek haar vragend aan.

„Ze worden bevrijd," zei ze. „Iowan Stepanowitsch ook. Of we hem ooit nog zullen zien?"

„Ik ga maar niet naar het bos," zei de jongen.

„Ik zal je uit Niels Holgersson voorlezen," zei zijn moeder.

Een uur later kwam Annchen binnenstuiven in de kamer waar ze zaten.

„Alle gevangenen zijn vrij en zij lopen door het dorp met grote vlaggen, de Franse en de Belgische en Servische, het is een hele optocht, ze zingen en ze juichen en ze gaan in de lege huizen om te kijken of ze nog wat te eten kunnen vinden. Sommigen gaan naar de huizen waar ze gewerkt hebben en krijgen daar eten. Iowan Stepanowitsch liep voorop met de Servische vlag, rood, wit en blauw. Hij zag me niet. Maar niemand ziet me ooit," voegde zij er spijtig achter aan.

„Waren de Russische gevangenen er ook bij?" vroeg Erlof's moeder.

Zij dacht aan de laatste troep Russen, die met een doffe gelatenheid, de armen boven het hoofd, onder het kwade toezicht van een stel Duitse soldaten, vier dagen geleden de berg waren komen afzakken, getrapt en toegesnauwd door mannen die wanhopig wisten dat vermoedelijk ook hún laatste uur was geslagen.

Annchen haalde met een benauwd gezicht haar schouders op.

Erlof keek de andere kant uit. Hij wist wat zijn moeder dacht. Die zijn doodgeschoten.

Homo homine lupus. Zijn moeder had hem uitgelegd wat dat betekende. Elk mens voor de andere mens een wolf. In oorlogstijd vreest ieder in de andere mens een wolf te ontmoeten, elk houdt zijn tanden gereed en is sprongbereid, uit angst vooral, maar ook uit wraak. „Wij doen daar niet aan mee, Erlof," had zij gezegd. „Ik wil dat je geen wolf, maar een mens ziet in elk ander. Wie je ook tegenover je gesteld zult zien in de toekomst, zie een mens in ieder en wees jij zelf een mens. Als je je vergist hebt en als het toch een wolf is, dan is daar niets aan te doen. Maar de meeste, de angst- en dikwijls ook de kraakwolven, kun je ontwapenen. Ze zijn zelf blij een mens te ontmoeten en een mens te mogen zijn."

— Als ze niet door en door ziek zijn gemaakt door een vreselijke leer of door haat, dacht zij er achteraan.

„Homo homini lupus," had Erlof herhaald. „Dat is Latijn, hè? Jij kent Latijn. Leer ik later ook Latijn?"

„Je had op het gymnasium in Breslau zullen gaan, jongen, net als je vader en ik. Maar dat bestaat niet meer. Als jij groot genoeg bent, zijn er wel weer andere gymnasia. Of misschien wil je ook smid worden of huizenbouwer. Huizen zullen er gebouwd moeten worden na deze tijd, overal in de wereld, niet alleen in Duitsland."

Op de avond van het bevrijden van de krijgsgevangenen stonden Erlof en zijn moeder aan het hek. Ze luisterden naar de geluiden van beneden, er werd in 't dorp nog steeds geschreeuwd en gezongen.

De gewezen krijgsgevangenen wisten niet waarheen ze moesten gaan en maakten het zich voorlopig aangenaam waar ze waren. De Duitse bewakers, die er niet in waren geslaagd weg te lopen, hadden ze opgesloten om als gevangenen aan de Russen over te leveren. Een oud mannetje, dat zich altijd geschaamd had voor zijn werk en het de gevangenen zo goed mogelijk had gegeven, hadden ze laten lopen. Met zijn pet voor zijn ogen van schaamte was hij er op een drafje vandoor gegaan, naar de Bodensee achthonderd kilometers ver weg. Of hij zijn blauwe meer ooit zou bereiken?

Erlof en zijn moeder stonden te luisteren. De weg lag verlaten, het was schemerig. Het rook naar bloesem en jonge berken. Van beneden kwam het gejoel zacht, maar dringend naar boven. Opeens klonk er een gesnor, het kwam van de andere kant. Het leek een motorfiets.

Het was een motorfiets. Met gedoofde lichten kwam het ding om de hoek gesnord. Er zat een Duits officier op met afgescheurde epauletten en zonder pet. Achter hem, hoog op de bagagedrager troonde een Rus, in een donker uniform en met een geweldig brede leren gordel om. Hij zwaaide met zijn geweer toen hij mensen zag en gilde:

„Agha, wpjeriodh! wpjeriodh!"

Het was een Kozakachtige triomtkreet. Hij lachte over heel zijn brede, bruine gezicht en gilde zijn overwinning naar alle kanten. De motorfiets reed voorbij, het gesnor stierf weg om de volgende bocht van de weg, maar niet zijn gegil, dat het gejoel van beneden ruimschoots overstemde.

„Daar zijn de Ruski, daar zijn de Ruski!" hijgde Annchen, die de tuintrap was komen opstrompelen in grote haast.

„Goddank", zei Erlof's moeder.

Zij had de spanning haast niet meer kunnen verdragen. In zekere zin was daar nu een einde aan gekomen.

Er volgden meer motorfietsen, maar bereden door Russen. Er volgden wagens en kleine auto's en licht geschut. Russen op kleine paardjes, Russen te voet, hollend en zwaaiend met geweren, het was alsof ze niet alleen langs de weg kwamen, maar alsof ze bij dozijnen ook langs de berghellingen naar beneden kwamen suizen.

(Wordt vervolgd)

Wat de Nederlandse pers van de Troonrede zegt

Hieronder volgt een kort overzicht van wat de Nederlandse pers over de jongste Troonrede schrijft:

Chronische kwalen, doch verder gezond

Onder het opschrift: De patiënt maakt het goed schrijft de Tijd o.m.:

Na eerste lezing van de troonrede schoot ons het g...gde te binnen: een gelukkig volk heeft geen geschiedenis. Een welvarend volk, is men geneigd te denken, heeft geen troonrede. Het is een oppervlakkige gedachte. Want bij herhaalde lezing wordt men zich bewust van de zonderlinge inconsequentie, welke gelegen is in al die bezorgdheid rond een zo welvarend volk. Er is iets onnatuurlijks in de bewegingloosheid, waarmede de ontwikkeling nauwlettend wordt gadegeslagen. De stemming van deze troonrede is niet: thans is het de gunstige tijd om de rotte plekken uit te snijden, de kunstmatigheden te verwijderen en om te saneren, wat er te saneren valt. De stemming is veeleer: de patiënt maakt het goed, raakt hem niet aan. Zij kwalen zijn niet acuut, maar chronisch: men moet daarin berusten. Afgezien van deze chronische kwalen is hij zo gezond als hij maar kan zijn. Men moet alleen maar nauwlettend waken tegen een acute crisis.

Indien men deze troonrede ziet als een werkstuk voor één jaar, het laatste jaar van een kabinetsperiode, kan men geen ontroering, doch wel instemming gevoelen. Mag men echter een zo korte maatstaf aanleggen in een bestel, waar bredebasiskabinetten elkander in onveranderlijke regelmaat opvolgen, ja zelfs heengezonden kabinetten onveranderd terugkeren? Indien deze troonrede nu eens niet de politiek voor één jaar uitstippelde, maar voor acht à twaalf jaar? Zou men dan zeggen; de patiënt maakt het goed? Of zou men zich toch de chronische kwalen herinneren en zeggen; haal een andere dokter?

Mager proza

Onder dit opschrift zegt **De Maasbode** o.m., dat de Troonrede een mat en fantasieloos stuk is: de verklaring daarvoor moet niet alleen gezocht worden in de omstandigheid dat over tal van behandelde onderwerpen op dit moment werkelijk geen nieuws te vertellen valt, maar evenzeer in de behoefte van het kabinet om, na de nog maar nauwelijks geheelde wonden van de jongste kabinetscrisis, geen uitspraken te doen over vraagstukken, die de politieke hartstochten mogelijk opnieuw zouden doen ontvlammen. Met dat al is de kloof tussen de feestelijke poëzie van Prinsjesdag en het koninklijk proza groter dan ooit.

Het mag dan enigszins begrijpelijk zijn maar bijzonder teleurstellend blijft het toch, dat het kabinet zich op zo'n povere wijze afmaakt van de volksvijand no 1, de woningnood. Deze gesel van onze tijd heeft juist de laatste maanden in het brandpunt der belangstelling gestaan. Men had mogen verwachten, dat de regering toch minstens een poging had gedaan om duidelijk te maken, dat dit een centraal punt van haar beleid zou vormen, ook nog in dit laatste jaar, en dat zij de vele woningzoekenden een hart onder de riem zou willen steken. Helaas, daar is jammerlijk weinig van terecht gekomen.

Een erg leeg stuk

Het ontbreken van een passage over de defensie zou de indruk kunnen wekken, dat het betere klimaat ook in Nederland een smeltproces veroorzaakt, aldus schrijft **De Volkskrant**. De toelichting op het defensie-hoofdstuk moet deze leemte opvullen. Al eerder is niet-officieel naar buiten gekomen, dat opnieuw beslist moet worden over de hoogte van de defensie-uitgaven. Op deze weg voortgaan vraagt belangrijk meer dan 1350 miljoen. Moet het bij dat bedrag blijven dan zouden beperkingen onvermijdelijk zijn. Dit jaar kan Defensie nog vooruit met niet-bestede gelden van vorige jaren en dat maakt het dit kabinet mogelijk om zijn tevreden stemming in het laatste jaar niet meer met al te lastige kwesties te vertroebelen.

In de passage over de woningnood trilt gelukkig nog werklust door, al is het onbegrijpelijk, dat men in andere stukken moet vinden, dat de regering een poging wil wagen om niet 65.000 maar 70.000 huizen te bouwen. Maar hoe staat het met andere zaken? Wij horen niets over een kinderbijslag voor zelfstandigen en evenmin over een noodvoorziening voor weduwen en wezen. Zo bezien is de Troonrede wel een erg leeg stuk. Het staat in het teken van het laatste jaar. Veel animo om nog groot werk aan te pakken is er kennelijk niet en de lastigste zaken worden al voor het volgend kabinet gereserveerd.

Veelkleurig, weinig boeiend

Het Alg. Handelsblad vindt de Troonrede een veelkleurig, maar weinig boeiend staatsstuk. Het is een inventarisatie, doch géén program.

Op economische terrein signaleert het staatsstuk — natuurlijk — de krachtige expansie. Het ministerie is blijkbaar niet zonder zorg over de steeds stijgende invoer. Maar hier zijn zoveel factoren in het spel, dat het niet eenvoudig is, een volledig beeld te krijgen van deze import-export-beweging. Stabilisatie van het kosten- en prijspeil is inderdaad noodzakelijk om internationaal onze concurrentie-positie te handhaven. Gelukkig blijkt het Kabinet van zins zich zoveel mogelijk te verzetten tegen de gevreesde spiraal. Wel spreekt de regering van een „aanzienlijk tekort aan arbeidskrachten". Maar met welke concrete middelen zij dit tekort denkt op te heffen, wordt niet vermeld.

Inderdaad werpt de woningnood een wel zeer donkere schaduw op het beeld, dat het Nederlandse volksleven vertoont. Het bevolkingsaccres benevens het grote aantal van hen, die uit Indonesië terugkomen, letterlijk zoeken naar een dak boven hun hoofd, maken de situatie nog moeilijker. Wij achten het echter een tekort in deze Troonrede, dat niet zeer duidelijk wordt aangegeven, op welke wijze men Volksvijand no 1 te lijf denkt te gaan. Hier dunkt ons het feit, of het ministerie zich in het eerste of laatste jaar van zijn activiteit bevindt, volmaakt irrelevant. Er zal en moet leniging komen van de woningnood.

Scherpere toon

Het valt op, aldus **Het Vrije Volk**, dat de Troonrede op twee punten een scherpere toon laat horen dan verleden jaar. Woningnood wordt steeds feller als een nood gevoeld. Naarmate de oorlog verder achter ons ligt, willen wij minder genoegen nemen met het feit, dat velen nog geen woning kunnen vinden.

Uit de mond van de Koningin hebben wij een dringend beroep op de volle medewerking van allen gehoord, die tot leniging van de woningnood kunnen bijdragen. De voorrang van de woningbouw wordt als dwingende eis gesteld, naast de plicht om de productiviteit in de bouwnijverheid zo hoog mogelijk op te voeren.

Het tweede punt is de Publiekrechtelijke Bedrijfs Organisatie. Verleden jaar sprak de regering nog haar vertrouwen uit, dat het bedrijfsleven op korte termijn initiatieven zou ontwikkelen tot het oprichten van bedrijfsschappen.

Thans verklaart zij deze activiteit onbevredigend te achten. Met belangstelling wachten wij af, wat uit het eveneens aangekondigde voornemen bij de regering tot krachtige bevordering der P.B.O. aan practische maatregelen zal voortkomen.

Snipperwerk

„Trouw", dat voor enkele onderdelen van de Troonrede de betiteling snipperwerk heeft, schrijft o.m.

Aan de woningnood worden gevoelvolle doch weinig moedgevende woorden gewijd. Of er moest enige moed geput kunnen worden uit de zin: „Aangezien woningbouw de hoogste prioriteit moet genieten is matiging van bouwactiviteit op elk ander gebied nodig". Maar was het niet beter en radicaler om dan maar een bouwstop met dispensatiemogelijkheid voor dat andere gebied af te kondigen?

De Troonrede is geen rots die in een politieke branding staat. De parlementaire strijd gaat daar buitenom. Die strijd loopt niet of althans maar betrekkelijk weinig over de actuele Regeringspolitiek. Maar die strijd loopt over de vraag welke structuur onze politieke samenleving op den duur zal hebben. Dat is een strijd tussen de christelijke partijen en de V.V.D. en P.v.d.A.

Schraal, maar eerlijk

De Telegraaf noemt de Troonrede een schraal, doch eerlijk staatsstuk.

Schraal, omdat zij in enkele kort geformuleerde en weinig zeggende zinnen een reeks vraagstukken van groot internationaal en nationaal belang, die van beslissende betekenis kunnen zijn voor de toekomst van ons volk, afdoet.

Eerlijk, omdat zij duidelijk de positie van deze regering in het laatste parlementaire jaar vóór de nieuwe verkiezingen markeert: een kabinet, dat rust begeert, de lopende zaken kalm afhandelt en zijn tijd wel zal uitdienen. Zij geeft tenminste niet de valse illusie van een krachtig en visionair beleid.

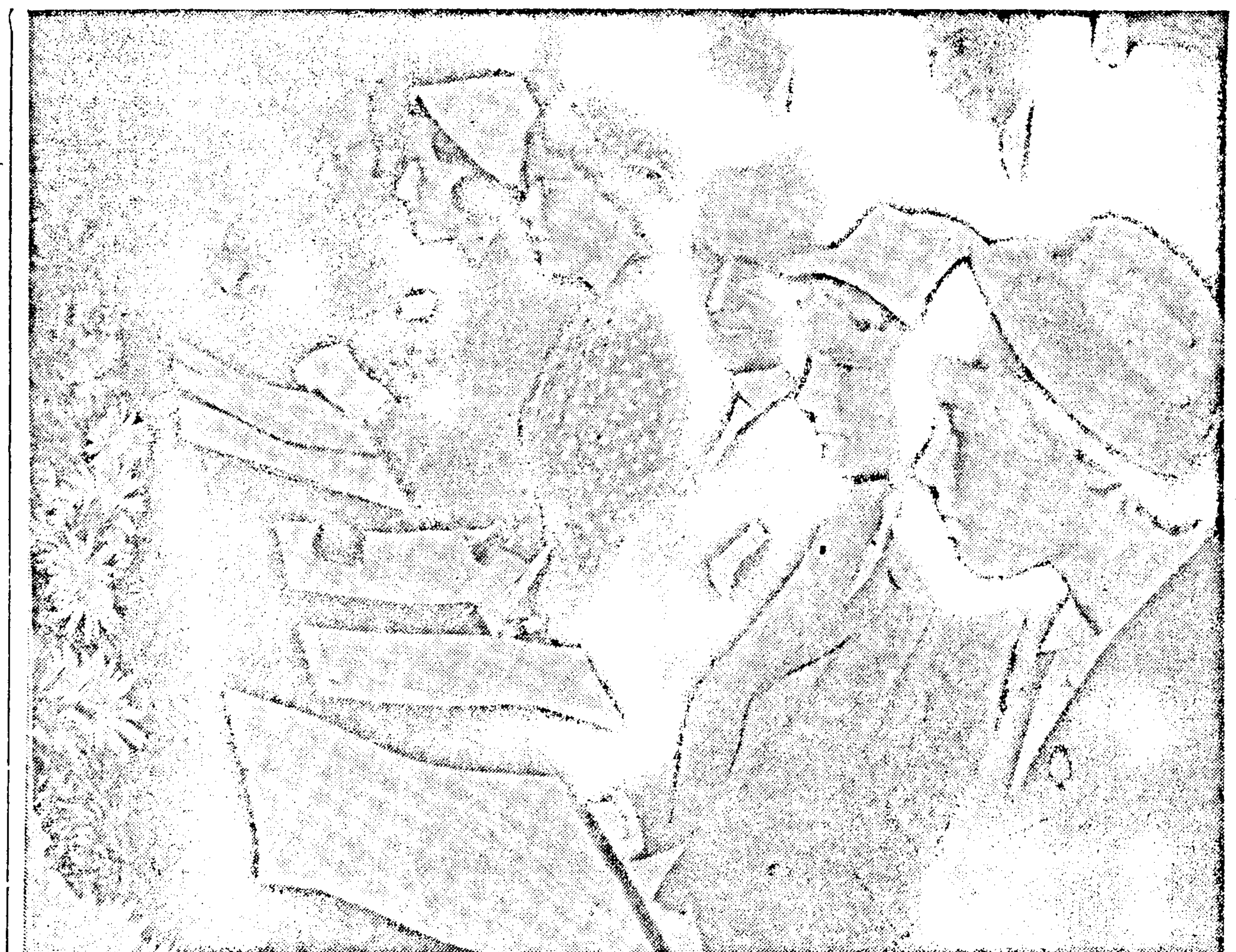
Minder dan ooit bevat dit staatsstuk een program voor het komende parlementaire jaar. Het kondigt slechts luttele concrete voornemens der regering aan. Daarentegen is het rijk aan vage richtlijnen, die men nauwelijks als een uitstippelen van het beleid der regering kan beschouwen. Te veel ontbreekt daarvoor een aanwijzing hoe zij haar doeleinden denkt te verwezenlijken.

Van defensie niet gerept

Het Parool schrijft o.m. het volgende:

Het doet wel enigszins vreemd aan, dat van de defensie niet wordt gerept. Zelfs het woord komt in de hele troonrede niet voor, al lijkt het voor geen tegenspraak vatbaar dat een van de moeilijkste problemen in een nabije toekomst juist gaat worden de vraag, welke consequenties de phase der glimlachende diplomatie enerzijds, de noodzaak het Westelijke front ongebroken te bewaren anderzijds, moet hebben voor de Nederlandse militaire inspanning. Blijkbaar wil het kabinet, nu het aan zijn laatste ronde begint, dit hete hangijzer maar liever voor zijn opvolgers overlaten, en zelf volstaan met het lopende defensieplan af te ronden. Bij de behandeling van de begroting van minister Staf zal hier intussen nog wel het nodige over worden gezegd.

Van de woningnood wordt terecht gezegd, dat zij „een donkere schaduw" blijft werpen op ons volksleven. Niet helemaal duidelijk is in dit verband de bedoeling van het dringende beroep, dat wordt gedaan „op de volle medewerking van allen, die kunnen bijdragen tot leniging van de woningnood". Eerlijk gezegd weten wij zonder nadere toelichting, die precies wat wij met deze woorden aanmoeten. Is het een oproep aan de bouwvakarbeiders om langer te werken? Of aan hen, die ruim behuisd zijn om vrijwillig woonruimte beschikbaar te stellen voor woningzoekenden? Voor een oplossing van het vraagstuk van de woningnood lijkt ons opvoering van het aantal te bouwen huizen in de praktijk van heel wat meer betekenis, al moet natuurlijk ieder middel dat tot verlichting van deze nationale nood kan leiden, van harte worden toegejuicht. Oplossing van dit aan onze volkskracht knagende vraagstuk behoort de hoogste prioriteit te hebben.

Voor het eerst waren dit jaar ook de Prinsessen Beatrix en Irene aanwezig in de Ridderzaal in Den Haag bij het uitspreken van de Troonrede door hun Moeder.

Op het Binnenhof stonden de prinsessen Beatrix en Irene op de derde dinsdag in september met enkele vriendinnen het schone schouwspel van Prinsjesdag gade te slaan. Toen de Gouden Koets passeerde, kon prinses Beatrix niet nalaten haar ouders vriendelijk toe te zwaaien, onder grote hilariteit van Irene en haar vriendinnen.

Bracht Rusland atoomwapen tot ontploffing

Washington. — De Amerikaanse commissie voor kernenergie heeft medegedeeld, dat in de afgelopen dagen in de Sovjet-Unie opnieuw een atoomwapen tot ontploffing is gebracht, „hetgeen aanduidt, dat de proefnemingen aldaar met deze wapens worden voortgezet".

New York. — De Amerikaanse multimillionair John D. Rockefeller heeft 260.000 dollar aan de wereldraad van kerken geschonken voor een internationale studie van de christelijke verantwoordelijkheid in gebieden, die aan snelle veranderingen onderhevig zijn — voornamelijk Azië en Afrika.

Een nieuw Indonesisch geluid

Minister Anak wenst betere betrekkingen met Nederland

Schiphol. — „Wanneer bij Indonesië en Nederland de bereidheid aanwezig is om hun verhouding zakelijk te bezien en emotionaliteit en sentiment weg te werken, dan ben ik ervan overtuigd, dat de vraagstukken, die tot dusver onoplosbaar leken, tot oplossing kunnen worden gebracht", aldus minister Anak Agung op doorreis naar New York. „De Indonesische regering is bereid de verhouding met Nederland zo zakelijk mogelijk te bezien en ernaar te streven de geirriteerde betrekkingen op normale basis te stellen".

Minister Anak had met grote belangstelling kennis genomen van de verklaring van dr Drees in een vraaggesprek met Indonesische journalisten, waar dr Drees zei, dat de Nederlandse regering bereid is te spreken over middelen om te komen tot een betere verhouding met Indonesië.

De heer Anak zag hierin de wens van de Nederlandse regering om bij het streven naar betere verhoudingen Indonesië halverwege tegemoet te komen. Hij noemde het van secundair belang, of de verhouding kan verbeterd worden door een conferentie op hoog niveau of door diplomatiek overleg. „Dit zal trouwens van de ontwikkeling afhangen. Eerst is het nodig elkaar halverwege te ontmoeten."

Sprekend over Nieuw Guinea, zei hij, dat er ruimte is tussen het op de agenda plaatsen van een kwestie en de behandeling ervan die immers afhangt van de volgorde der te bespreken onderwerpen in de V.N. Op de vraag, of dit betekent, dat wellicht de besprekingen in de V.N. over dit vraagstuk zullen worden doorkruist door rechtstreekse besprekingen tussen Nederland en Indonesië, zei hij geen prognose te kunnen doen. „Laten we hopen, dat we bereiken wat wij wensen".

Vragen beantwoordend over enkele vraagstukken, zei minister Anak, dat de verhouding omvat het gehele complex van problemen, dat, indien zakelijk en met voorbijgaan van sentimenten wordt besproken, kan worden opgelost. Ook de kwestie van een nieuwe Nederlandse advocaat voor de arrestanten en de opheffing van de Nederland-Indonesische Unie behoren hiertoe. „Belangrijk is, dat in Nederland begrepen wordt, dat er een nieuwe situatie in Indonesië is", aldus de heer Anak.

Den Haag. — De beschuldiging van „Elsevier's Weekblad," dat een vertrouwelijke brief van sultan Hamid aan H. M. Koningin Juliana door Nederlandse ministers aan hun Indonesische collega's zou zijn doorgegeven, is het onderwerp geweest van een onderzoek door de Nederlandse regering. Dit onderzoek, dat nog niet beëindigd is, heeft de volle belangstelling van de minister-president, die zich echter niet ontveinst dat de gegevens, die nodig zijn om deze zaak volkomen te traceren, slechts met de grootste moeite kunnen worden verzameld.

Wel staat naar het oordeel van de regering vast, dat het bekendmaken van de brief, afgezien van wat eventueel nog door anderen zou kunnen zijn geschied, allereerst voor rekening komt van een bediende van de sultan, die een concept van Hamid's schrijven aan de Koningin uit diens bureau heeft ontvreemd. De rol, die deze bediende heeft gespeeld als spion van de Indonesische politie, kan worden nagegaan uit hetgeen destijds ter terechtzitting, waar de zaak van de sultan diende, naar voren is gebracht.

Het onderzoek naar wat eventuele bemoeiingen van Nederlandse ministers zouden hebben betekend, wordt overal bemoeilijkt omdat degene die als minister van Overzese Gebiedsdelen in 1951 voor deze zaak de verantwoordelijkheid droeg, minister Van Maarseveen was. Deze is inmiddels overleden. De archieven van de ministerraad kunnen terzake geen opheldering geven.

Luchtvaartpionier overleden

Londen. — Kapitein Bill Lawford, de, naar men aanneemt, eerste burgerluchtvaartpiloot ter wereld, is dezer dagen te Bexhill (Engeland) op 70-jarige leeftijd overleden. In 1919 opende hij de lijn Londen—Parijs, waarbij hij een gemiddelde snelheid van 160 km. per uur behaalde.

Moskou. — De Russische premier, Boelganin, zal eind November een bezoek aan India brengen. De Indische ambassadeur in de Russische hoofdstad, K. P. S. Menon, besprak vandaag op het Kremlin de bijzonderheden van dit bezoek. De Indische premier, Nehroe, heeft in Juni dit jaar de Sovjet-Unie bezocht.

Haarlem. — De Haarlemse burgemeester, mr O.P.F.M. Cremers ontving ten stadhuize een afvaardiging uit Brazilië, die hem namens de burgemeester van Sao Paulo uitnodigde een bezoek te brengen aan deze eerste Braziliaanse handels- en industriestad.

Belangrijke onderwijs besluiten

In de Staatsbladen 405, 406 ... zijn gepubliceerd een drietal ko...lijke besluiten, waarbij regelen ... vastgesteld in verband met de ...satie van de spoedcursussen ... opleiding van onderwijzers en ...wijzeressen en met betrekking ... eindexamen dezer spoedcursussen.

In Staatsblad 407 is gepubliceerd ... koninklijk besluit tot wijziging ... koninklijk besluit van 15 Augustus ... tot regeling van het examen ter ... krijging van de akte van bekwaamheid als onderwijzer, bedoeld in art. ... onder a, der wet van 17 Augustus ... Het onderhavige besluit geeft de ...zitters van een einddiploma HBS, ...nasium en MMS vrijstelling ... vakken Frans, Duits, Engels en ...kunde bij het afleggen van het ... examen voor onderwijzer in de ...trant.

In Staatsblad 409 is gepubliceerd ... koninklijk besluit tot regeling ... kweekschooleindexamens. Dit „kweek...schoolexamenbesluit" regelt het ... examen der kweekscholen over...komstig de voorschriften van de ... schoolwet. Aangezien deze wet ... zwaartepunt van de opleiding ... verlegd van het aanbrengen van ...tische kennis naar de vorming ... onderwijzers, is het zuiver ...sche gedeelte van het examen ... tot ten hoogste een dag voor het ...telijk gedeelte en ten hoogste ...gen voor het mondeling gedeelte ... naast zal een examen worden ...men in de practijk van het les... dat bestaat uit een les van 30 ... terwijl het gemengd practisch... tisch gedeelte ten hoogste drie ... beslaat.

In Staatsblad 410 is gepubliceerd ... koninklijk besluit tot regeling van ... staatsexamen ter verkrijging van ... akte van bekwaamheid als onder... Dit „onderwijzers-staatsexamen... regelt het staatsexamen voor on... zer overeenkomstig de voorschriften van de kweekschoolwet. Het ... zal uit twee delen bestaan. Het ... deel is te vergelijken met het ... gangsexamen van de eerste n... tweede leerkring der kweekscholen ... bezitters van het einddiploma ... gymnasium of MMS zijn hier... gesteld. Het tweede deel komt ... met het eindexamen der kweek...

Dorp te koop

Wie wil een dorp kopen? Er ... een te koop nabij de Franse ... Dijon. Een compleet dorp met ... kerk, twee boerderijen en een ... geschiedenis. Dat te koop ... dorp is Savranges in de ... streek van de Cote d'Or ... woonden er 40 mensen in Sa... Er was toen een café onder ... men van het dorpsplein en ... toor van het naburige Bussy ... iedere zondag de H. Mis ... het kleine kerkje. Maar nu ... er nog slechts een gezin in S... ges. De kerk wordt niet meer ... bruikt en begint te vervallen ... pen lopen door de verlaten ... waar het onkruid welig ... zelfs het laatste gezin van S... ges, de heer en mevrouw Der... hun kinderen, wil gaan vertr...

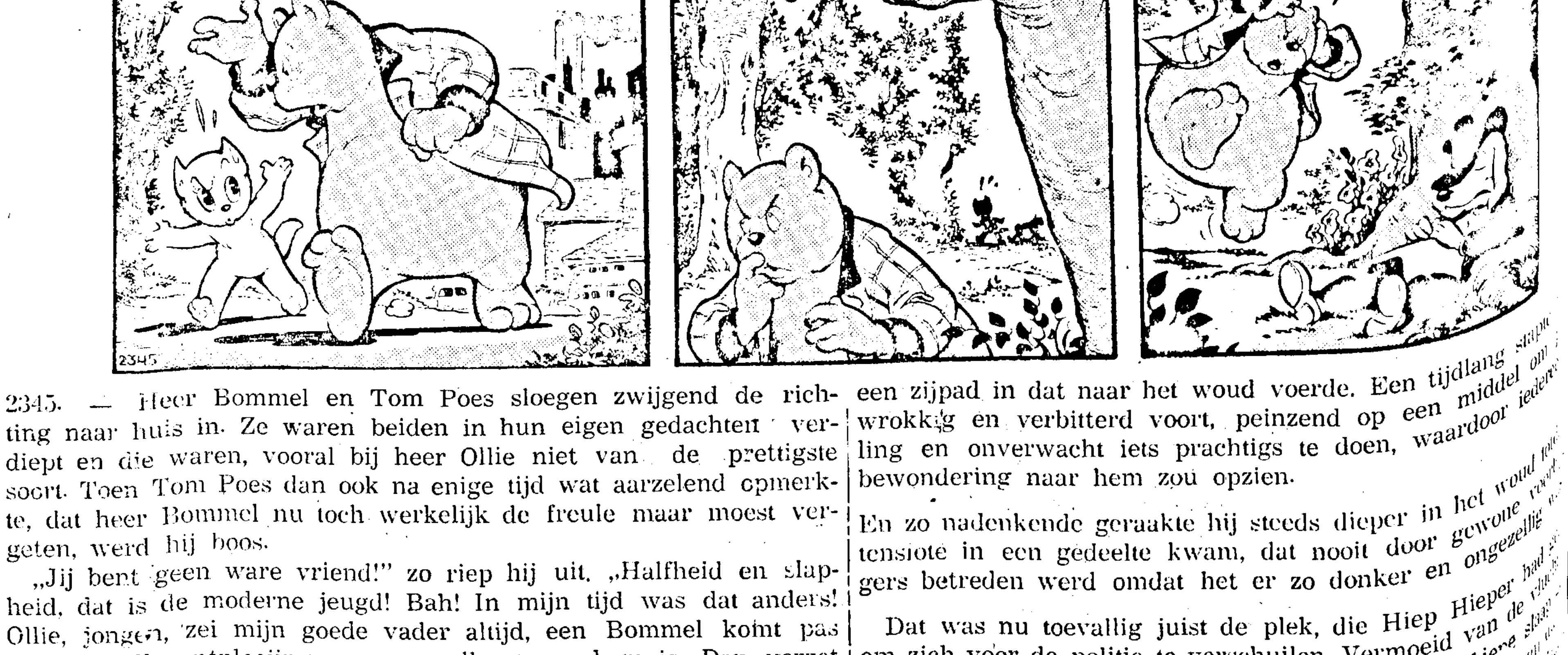
De Derepas' stammen af ... bezitters van Savranges. ... eerste wereldoorlog kwam ... Derepas' vader, Eugène Du... in de streek aan, zonder ... zes jaar tijd wist hij in de ... en veehandel zoveel te ver... dat hij de rijkste man in ... streek werd. Stukje bij beetje ... hij het hele dorp Savranges ... Toen hij in 1941 overleed, ... oud, bezat hij vier boerderijen ... koeien, 16 paarden en een ... pen. Dat alles liet hij na ... drie zoons en zijn drie ... Maar in de loop der jaren ... de pachters van de boer... weg, aangetrokken door de ... ren in de stad. Alleen madame ... repas bleef met haar gezin ... de familiebezittingen te ...

Maar nu is het einde gekomen ... Madame Derepas heeft ... dorp te koop aangeboden en ... zijn gegadigden uit alle delen ... Frankrijk, uit Zwitserland ... uit Noord-Afrika op de ... komen kijken.

Nadat H. M. de Koningin op de derde dinsdag in september de Troonrede had voorgelezen, maakte de koninklijke familie de gebruikelijke ... door Den Haag. Op de voorgrond het rijtuig met H. M. de Koningin, Z. K. H. Prins Bernhard en ... Beatrix en Irene volgden in een tweede open rijtuig.

TOM POES en de Doffe Doffer

2345. — Heer Bommel en Tom Poes sloegen zwijgend de richting naar huis in. Ze waren beiden in hun eigen gedachten verdiept en die waren, vooral bij heer Ollie niet van de prettigste soort. Toen Tom Poes dan ook na enige tijd wat aarzelend opmerkte, dat heer Bommel nu toch werkelijk de freule maar moest vergeten, werd hij boos.

„Jij bent geen ware vriend!" zo riep hij uit. „Halfheid en slapheid, dat is de moderne jeugd! Bah! In mijn tijd was dat anders! Ollie, jongen, zei mijn goede vader altijd, een Bommel komt pas tot zijn volle ontplooiing, wanneer alles tegen hem is. Dan verzet hij bergen, as je begrijpt, wat ik bedoel! Nu, daar houd ik mij aan! Ik zal iedereen laten zien, waartoe een vernederd en getergd heer in staat is! Ha! Eenzaam maar sterk! Dag, jonge vriend!"

En met deze woorden wendde hij zich geprikkeld af en sloeg een zijpad in dat naar het woud voerde. Een tijdlang stapte ... wrokkig en verbitterd voort, peinzend op een middel om ... ling en onverwacht iets prachtigs te doen, waardoor iedereen ... bewondering naar hem zou opzien.

En zo nadenkende geraakte hij steeds dieper in het woud ... tenslotte in een gedeelte kwam, dat nooit door gewone voorbij...gers betreden werd omdat het er zo donker en ongezellig ...

Dat was nu toevallig juist de plek, die Hiep Hieper had ... om zich vóór de politie te verschuilen. Vermoeid van de vlucht ... hij zich onder een boom gelegd en was in een diepe slaap ... len waaruit hij nu op ruwe wijze gewekt werd door de gil ... Bommel uitstiet. Want die schrok erg, toen hij de schurk daar eens zag liggen.

Benoemingen bij Frères te Aruba

Frère VINCENTIUS, directeur van Huize „De La Salle", tot Provinciaal in Nederland benoemd

Oranjestad. — Gedeelde vreugde is dubbele vreugde. Dit mag wel gezegd worden bij de eervolle benoemingen, welke de Frères op ons eiland ten deel viel. Aan de ene zijde verheugt zich de Arubaanse bevolking, aan de andere zijde betreurt zij de overplaatsing van een der bekwaamste Frères naar Nederland. Het vele en goede werk dat door deze Congregatie voor de bevolking op Aruba werd en nog steeds wordt gedaan, ondervindt in alle kringen de hoogste waardering.

De Zeereerwaarde Frère Assistent Philip Antoon van de Frères van de Christelijke Scholen, die vanuit Rome een bezoek van ruim drie weken aan Aruba bracht om zich op de hoogte te stellen van het werk van de Frères op dit eiland, is, zoals wij reeds schreven, op Donderdag 22 September, via Rome naar Nederland teruggekeerd.

Hij deed in naam van de Hoogeerwaarde Frère Algemeen Overste van deze Congregatie voor zijn vertrek van Aruba de volgende benoemingen:

Frère Vincentius, directeur van Huize „de La Salle" en hoofd van het St. Dominicus College, kopklassen, werd benoemd tot Provinciaal van de Nederlandse Provincie;

Deze Nederlandse Provincie telt ruim 200 leden (de Congregatie telt 58 provincies verspreid over de gehele wereld met 17.000 leden). Frère Vincentius zal eerstdaags naar Nederland vertrekken om daar zijn ambt van Provinciaal te aanvaarden op 9 October.

Frère André, directeur van Huize "Maris Stella" op Savaneta, werd benoemd tot missieoverste van de frères op Aruba, en blijft terzelfdertijd directeur van Huize "Maris Stella";

Frère André werd bovendien nog benoemd door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt tot bisschoppelijk inspecteur van het R.K. bijzonder onderwijs op Aruba en de Bovenwindse eilanden;

Frère Bonifacius werd benoemd tot directeur van Huize "De la Salle" in Oranjestad ter vervanging van Frère Vincentius. Hij blijft tevens hoofd van het St. Dominicus College, onderbouw, (klassen 1 t/m 6).

Frère Norbertus werd benoemd tot onder-directeur van Huize "De la Salle" in Oranjestad;

Frère Arnold werd benoemd tot hoofd van het St. Dominicus College, kopklassen, (7 t/m 10);

Frère Alexius (wie kent hem en zijn Trupialen niet?) werd benoemd tot Hoofd van de La Salleschool in Oranjestad.

Aan de Frères op Aruba in het algemeen en aan de hierboven genoemden in het bijzonder gaan onze hartelijke gelukwensen uit. Dat God hen nog vele jaren voor onze gemeenschap moge sparen om hun zegenrijk werk voort te zetten.

Vervanging Hoofd O.W.

Oranjestad. — Gedurende het ziekteverlof van de heer Ir. A. v.d. Berg, hoofd van het département van Openbare Werken, zal de heer N. Schuit de functie van hoofd waarnemen.

Lope Beaujon krijgt belangrijke functie

Oranjestad. — De heer Lope Beaujon, voor kort nog secretaris van de Kamer van Koophandel en bij de verkiezing gekozen tot lid van de Eilandsraad, werd heden benoemd tot hoofd van het nieuwe departement Arbeidszaken.

Liet het vroeg liggen

Oranjestad. — N.F., wonende in de Emmastraat deed aangifte van diefstal van f. 55.— uit een doosje, dat op een tafel in zijn woning stond. In verband hiermede werd een 17-jarige jongeman aangehouden. Deze jongeman was in Overheidsdienst. Hij bekende en werd aan zijn ouders teruggegeven.

Inbraak in Filomena College

Oranjestad. — Het hoofd van het Filomena College te San Nicolaas zag zich genoodzaakt bij de politie aangifte te doen dat in de school was ingebroken. Bij onderzoek bleek dat uit het natuurkundelokaal van een plastiek model een menselijk oog was gestolen. Men had zich toegang tot het lokaal verschaft door het inslaan van twee ruitjes en de grendel los gemaakt. Mocht degene die deze flauwe grap heeft uitgehaald deze regelen onder ogen krijgen, wij zouden hem of hen willen adviseren zijn of hun daad zo spoedig mogelijk ongedaan te maken. Het is beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald. Voor degene die het oog nu in zijn bezit heeft, heeft het geen waarde, maar voor de school betekent dit nieuwe aanschaffingskosten.

In strijd met vergunningsverordening

San Nicolaas. — Zaterdag deed de politie een inval in een huis aan de Lagoweg te San Nicolaas. Men trof achter het huis een 6-tal personen aan, die daar in een open ruimte zaten te eten en bier te drinken. Zaterdag was er een verkoopverbod van alcoholhoudende dranken en de bewoonster, die in het geheel geen vergunning had, handelde bovendien in strijd met de vergunnings verordening. Zij verkocht het bier tegen een gulden per fles.

NIEUWSTE STATIE-FOTO

Dit is de nieuwste statiefoto van het Koninklijk Paar, welke, mede met het oog op het komende bezoek van H. M. de Koningin en Z. K. H. de Prins der Nederlanden aan de Ned. Antillen en Suriname, is gemaakt.
(Foto Meyboom)

Op schaatsen in Djakarta

Sinds de Australische scharrelaar en havencommunist Campbell aan de toenmalige Republikeinse regering in Djokja het vermakelijke voorstel deed om haar internationaal prestige te vergroten door een ploeg uit te zenden naar de Olympische Winterspelen van 1948 in Sankt Moritz, is er wel veel veranderd. Djakarta, dat het ijs slechts kent als de doorzichtige kern van een koel drankje of in de vorm van lollies („Liln ès", zoals de ijsventers roepen), geniet thans van een Amerikaanse ijsshow. Op een blok ijs van 15 bij 20 meter speelt zich naar Indonesische opvattingen de sensatie van het jaar af. Veertig kleurig uitgedoste artisten zwieren over de baan en doen door hun pirouettes wolken poederijs opwervelen. Bij elke voorstelling raken ongeveer 4.000 Indonesiërs in vervoering voor nummers, die in Europa en Amerika langzamerhand al bekende kost zijn. De toeschouwers brullen van het lachen bij de routine-act van de dronken zeelui, die telkens haast; maar nooit helemaal ten val komen. Kinderen krijsen van plezier bij de ongewone aanblik van apen op de gladde ijzers. Het was bijna niet doorgegaan. Het gezelschap „Holiday on Ice Internationale" bevindt zich op het ogenblik op een tournée door Zuid-Oost Azië. De Indonesische deviezenbepalingen maakten het aanvankelijk onmogelijk om ook aanwezig te zijn bij de opening van de Internationale Handelsbeurs in Djakarta. Gelukkig bood de regering van de Verenigde Staten de helpende hand en zo werd de eerste hindernis genomen. In de haven van Priok evenwel raakte de kabel los, waaraan de enorme ijsmachine werd neergelaten en er ging een zucht van teleurstelling door heel Djakarta. De machine had nogal wat schade opgelopen en de communistische kranten waren er vlug bij om te verklaren, dat er van het hele ijsvermaak wel niets zou komen. De niet-communiskaanse technici triomfeerden tenslotte maar zij behielden de hoop. De Amerikaanse technici trimfeerden tenslotte. De machine begon te draaien. Twintig ton gemalen ijs werd op het toneel van de openluchtschouwburg gestort om in deze tropische hitte het vervaardigen van een gladde ijsvloer wat te bespoedigen. De Handelsbeurs was een week aan de gang, toen de eerste voorstelling van de ijsshow kon worden gegeven. De correspondent van de New York Times merkt op, dat het enthousiasme van Djakarta voor de ijsshow ongeveer te vergelijken valt met de bijval, die de musical comedy „South Pacific" ten deel viel in New York. Na afloop van elke voorstelling komen de toeschouwers naar voren om het ijs van dichtbij zo te bekijken, dat zij het hun hele leven niet meer zullen vergeten. Sommigen raken het koude oppervlak even met hun vinger aan. De Verenigde Staten hebben met hun ijsshow, de electrische treintjes en de televisie-tentoonstelling een uitstekende beurt gemaakt op de Internationale Handelsbeurs in Djakarta.

Ook BONAIRE wachtte „Janet" vastberaden af

Kralendijk. — Toen j.l. Vrijdagmorgen op Bonaire het bericht binnenkwam, dat er een storm op komst was, werden de kapiteins gewaarschuwd om hun schepen in veiligheid te brengen. Ongeveer om elf uur liep de „Antilia" binnen, maar ging niet aan de steiger liggen daar er bericht gekomen was van Curacao, dat het schip buiten moest blijven. De boot voer dus weg, met zich meenemende verschillende passagiers voor Bonaire bestemd. Op dat ogenblik was het weer zeer goed, zo dat het ons verwonderde dat men de passagiers niet eerst aan land gezet had alvorens weg te varen.

In de namiddag werden auto's voorzien van luidsprekers uitgestuurd om in alle dorpen de bevolking op te wekken tot het nemen van veiligheidsmaatregelen. Ook werden pamfletten rondgestrooid, waarop te lezen stond, wat de mensen moesten doen ingeval de storm mocht overkomen. Omstreeks half vijf draaide de wind naar het Westen. Tegen acht uur begon het te motregenen, en het bleef door regenen de gehele nacht door en een groot gedeelte van Zaterdagmorgen. Gedurende de nacht werden de mensen van het Rode Kruis, de Douane-beambten, andere ambtenaren en de arbeiders van D.O.W. opgeroepen om klaar te staan, indien er iets mocht gebeuren.

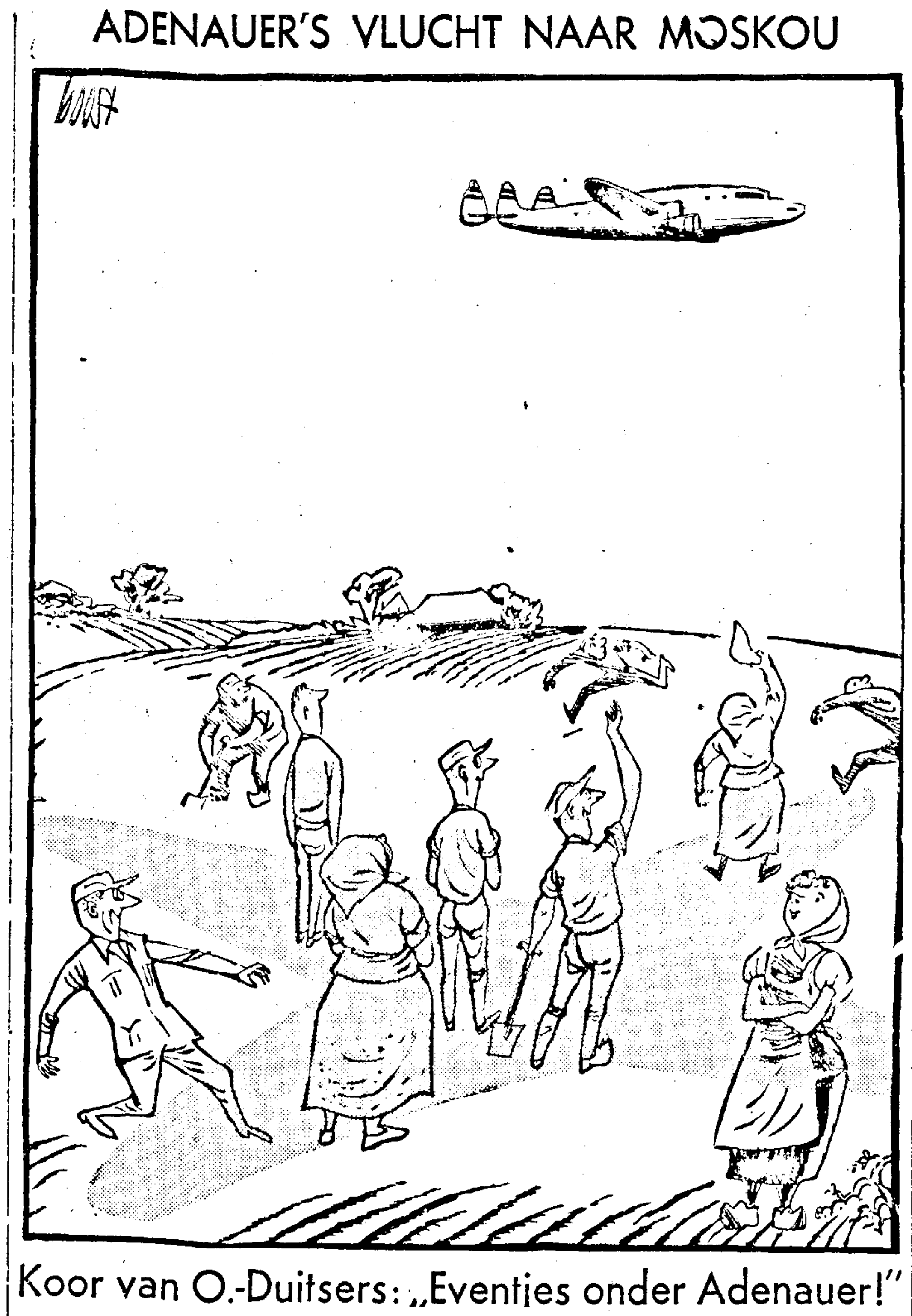
Gelukkig konden deze mensen tegen de morgen naar huis gezonden worden met de mededeling, dat het gevaar geweken was. 's Morgens waaide er een flinke Zuid-wester. De zee was zeer ruw en de hoge golven beukten onbarmhartig tegen de kademuur en over de Bernhardstraat.

De steiger van het Zeebad werd totaal vernield; de nieuwe steiger werd door het water helemaal afgescheiden van het landhoofd; ook de oude pier heeft verschillende planken verloren. Voor zover wij kunnen nagaan zijn deze en vele ontwortelde bomen de enige schade, die ons eiland geleden heeft.

Etna weer rustig

Catania. — De Etna heeft haar uitbarstingen gestaakt na de afgelopen drie dagen in werking te zijn geweest. Door de erupties waren honderden gezinnen uit hun woningen gevlucht uit vrees, dat nieuwe kraters waren ontstaan.

ADENAUER'S VLUCHT NAAR MOSKOU

Koor van O.-Duitsers: „Eventjes onder Adenauer!"

Cultuurcentrum exposeert

Tentoonstelling van boeken, platen en foto's over Koningin en Huis van Oranje

Willemstad. — Heel bescheiden werd het aangekondigd: in verband met het aanstaande bezoek van Hare Majesteit Koningin Juliana aan de Nederlandse Antillen en Suriname richt de Openbare Leeszaal en Bibliotheek van Curaçao een kleine expositie in van foto's en boeken, gewijd aan Koningin Juliana en het Huis van Oranje in de Leeszaal van het Cultuurcentrum. Maar hoe verbaasd waren wij, toen wij onze wekelijkse tocht naar de bibliotheek dachten te combineren met een bezoek aan deze tentoonstelling! Al direct bij het binnenkomen werd onze aandacht getrokken door de helverlichte Oranje-vitrine, die op smaakvolle wijze toont wat de tentoonstelling bedoelt te zijn en die tevens een doorkijk geeft op de expositie-ruimte.

Wij gaan de zaal binnen en worden rondgeleid door de bibliothecaris, die ons op de vele bijzonderheden wijst in de tentoonstelling. Bij het binnenkomen zien wij eerst een uitstalling van historische werken uit een historische tijd: boeken over de 'Nederlantsche Geschiedenissen' uit de oude tijd, zoals het **„Kort verhaal der Nederlantsche Geschiedenissen, en in het byzonder van de Zeven Verenigde Lantschappen, t Zedert de eerste Bevolkinge dezer Landen, tot aan het Jaar 1741. De Twede Druk verbetert en vermeerdert, door Hermanus Meyer, Out Predikant der Staatsche Bezettinge te Lier-Oort, en thans beroepen te Kessel"**, zoals dat te Groningen verschenen is **„By Laurens Groenewolt, Drukker en Boekverkoper in de Zwane-straat, in de Atlas"** (1747). Men vindt hier meerdere fraaie oude uitgaven, met een meer of minder uitgebreide geschiedenis van het Nederlandse volk. Wij wandelen voort langs de uitstalling en treffen een boek aan over Juliana van Stolberg, de moeder van Willem van Oranje, als inleiding op de grote ruimte, die in beslag genomen wordt door de boeken over deze Vader des Vaderlands.

Een Prince van Oranje ben ick, vrij onverveert

De historische lijn van het Huis van Oranje loopt duidelijk door deze tentoonstelling. Uit de geëxposeerde boeken krijgt men een indruk van het leven van Willem van Oranje; van zijn streven om de Tyrannie te verdrijven. Het Wilhelmus is tevens ondergebracht in deze afdeling in enkele zeer mooie werken. Logisch hierop aansluitend zijn de boeken over de tachtigjarige oorlog, waaronder weer enkele oude exemplaren.

Dat ick sal wederkeeren

„In Godes vrees te leven, heb ick altijt betracht; Daerom ben ick verdreven, Om landt — om Luyd gebracht", zegt de „Zwijger" in het Wilhelmus. Maar niet alleen hij werd verdreven, maar ook onder het regiem van Napoleon en later van Hitler moesten de Prinsen van Oranje de wijk nemen. „Oranje in Ballingschap" geeft hiervan een overzicht, waaruit duidelijk ook de andere woorden spreken van de eerste Oranje: **„Lijdt u mijn Ondersaten, Die oprecht zijn van aert, Godt sal u niet verlaten, Al zijt ghij nu beswaert"**. Want ook in den vreemde bleven de Oranjes met hun volk verbonden en vertrouwden zij op God: **„Maer Godt sal mij regeren, Als een goed Instrument, Dat ick sal wederkeeren In mijnen Regiment"**.

Hierna volgt een chronologisch overzicht van de Oranje-vorsten: de Stadhouders, Koningen en Koninginnen. Aan de levende Oranje-telgen is bijzondere aandacht besteed en groot is het aantal boeken, gewijd aan Koningin Wilhelmina en Koningin Juliana. Enkele opmerkelijke uitgaven trekken de aandacht en onderstrepen nog eens het belang van een instelling als de Openbare Leeszaal, die al deze boeken verzamelt en zorgvuldig bewaart voor het nageslacht.

Oranje en Curaçao

Wij treffen dan opeens de Curaçaosche Courant van 1863, waarin de Wet op de afschaffing van de slavernij in de West Indische Kolonien, van Koning Willem III wordt gepubliceerd. Uit andere nummers van deze Curaçaosche Courant lezen we het overlijden van de drie Oranje-Koningen, waarbij opvalt, dat het bericht van het overlijden van Koning Willem I (1843) pas twee maanden nadien in de Kolonie bekend was; het sterven van Koning Willem II (1849) werd pas anderhalve maand later bekend, terwijl de telegrafische techniek in 1890 nog maar vier dagen nodig had om het afsterven van Koning Willem III bekend te maken in Curaçao. In deze afdeling vinden wij nog afschriften van oude documenten; o.m. het Rapport Grollensteyn-Boey (1791), samengesteld door enkele Commissarissen, in opdracht van 'Zijne Doorluchtigste Hoogheid Prins Willem van Oranje, Nassau, enz., enz. (Prins Willem V, enkele jaren voor zijn ballingschap); dit rapport bevat boeiende bijzonderheden over het leven in de kolonie. Tenslotte is er een uitgebreide fotoreportage te bezichtigen over het bezoek van Prinses Juliana aan de Antillen in 1944, aangevuld met foto's van het Bezoek van Koningin Juliana aan Amerika.

Deze foto's zijn ten dele eigen bezit van de Openbare Leeszaal; de reportage van het bezoek van Prinses Juliana aan Curaçao werd voor deze tentoonstelling afgestaan door de CPIM. Uit het archief van de „Amigoe di Curaçao" is tenslotte nog een aantal foto's afkomstig.

De aankleding van deze tentoonstelling werd op bijzonder prettige wijze verzorgd door de Dienst Openbare Werken; de Dienst Watervoorziening zorgde voor palmpjes. Speciaal voor deze tentoonstelling werd een portret van Hare Majesteit vervaardigd door onze stadgenoot Boy de Crasto, die hiermede een overtuigend bewijs heeft geleverd over bijzonder talent te beschikken.

Wij kunnen eenieder een bezoek aan deze interessante expositie van harte aanbevelen. De tentoonstelling is tot en met Vrijdag as. geopend van 10 — 12. van 14 — 20 uur, in de Leeszaal van het Cultuurcentrum.

Sportdemonstratie en defilé in het Rifstadion

Willemstad. — Op 18 October as. wordt er in het Rifstadion grootse sportdemonstraties gehouden. Tot op heden wil het met de inschrijving niet geheel vlotten, zodat wij langs deze weg nog eens op dit bijzonder programma-onderdeel wijzen en de verenigingen verzoeken zich alsnog tijdig op te geven.

Indien aanmelding ter elfder ure geschiedt, kan de zaak onmogelijk groots worden opgezet. De organisatie wil op deze grootse dag een massaal sportdefilé organiseren, dat klinkt als een klok. Men kan zich opgeven bij: **Ph. Evertsz**, Helfrichplein 2, tel. 11967 en **D. S. de Windt**, tel. 12016.

Ruit ingegooid

Willemstad. — Vannacht omstreeks 22.40 uur hoorde men op de hoofdwacht een luid gerinkel. Uit een ingesteld onderzoek bleek dat de ruit van „Warenhuis Orinoco" was stukgegooid. De dader vluchtte bij aankomst van de politie in de Punda, maar werd later gegrepen. Hij had de ruit met een bierfles stukgeslagen en had daarna twee dolkmessen uit de etalage meegenomen.

Plotselinge overstroming in Mexico

Ciudad Mexico. — Bij een plotselinge overstroming van de Rio San Marco in Noord Mexico zijn in de hoofdstad van de staat Tamaulipas, Ciudad Victoria, 27 mensen om het leven gekomen. De overstroming werd veroorzaakt door zware regenval. In de lager gelegen delen van Ciudad Victoria werden ongeveer 200 huizen vernield.

Londen. — De Shell-Mex en de British Petroleum hebben met ingang van gisteren te middernacht de prijs voor benzine eerste kwaliteit verhoogd met één penny per gallon. De prijs stijgt hierdoor tot 4 shilling en 7 pence in enkele gebieden.

Critiek op Gouverneur van Suriname

Ongeluk met de hengelaars achteloos voorbij gegaan?

Paramaribo. — „De Tijd” heeft critiek geleverd op Z. Exc. Gouverneur Klaasesz, die niet genoeg belangstelling zou hebben getoond naar aanleiding van het ongeluk, waarbij 11 hengelaars op de rivier omkwamen.

In zijn volgende editie deelde het blad mede, dat het was opgebeld door dr C. Nagtegaal, directeur van het Kabinet van de Gouverneur, die betoogde, dat Z. Exc. wel degelijk ruime belangstelling had getoond. De redactie bleef bij haar standpunt. Het gesprek eindigde met de mededeling van dr Nagtegaal, dat als „De Tijd” geen rectificatie gaf, haar redactie niet meer op het Gouvernementshuis zou worden toeglaten, althans woorden van die strekking.

Het blad had een vergelijking gemaakt met de belangstelling, die de Gouverneur getoond had toen Hollandse militairen bij Matta verongelukt waren toen een landmijn ontplofte.

Het blad critiseerde in een adem de belangstelling, die van regeringszijde betoond is. De premier had weliswaar een korte rede voor de radio gehouden, die volgens het blad door velen niet gehoord was, en de AVROS had weliswaar een minuut stilte in acht genomen, maar had verder in de loop va de dag vrolijke muziek gespeeld.

„Het Nieuws” nam stelling tegen deze critiek, die het een misgreep noemde van „De Tijd”, die zich blijkbaar niet goed op de hoogte had gesteld van een en ander. De vergelijking met de Matta-ramp gaat niet op volgens „Het Nieuws”, omdat toen militairen in en door de dienst omkwamen en de Gouverneur toen optrad als opperbevelhebber van de landmacht. Hier betrof het landskinderen, die een pleziertocht maakten dan paste het, dat de verantwoordelijke regering medeleven toonde, zoals bij monde van de premier geschiedde. Voorts heeft de Gouverneur persoonlijke belangstelling doen blijken, en droeg hij Sƒ 1.000 bij voor de inzameling door een comité van hengelaars geopend.

P.S.V. steunt arbeiders resoluties

Paramaribo. — De Progressieve Werknemers Organisatie heeft een druk bezochte vergadering gehouden, waarop haar voorzitter, Pater J. Weidman, in een rede van 5 kwartier de hand heeft toegestoken aan alle arbeiders en een oproep deed tot samenwerking tussen alle vakbewegingen met behoud van de bond hunner eigen keuze, maar door vereniging der bonden in een front voor gezamenlijke actie in gemeenschappelijk belang.

Een der sprekers was ook de heer J. Emanuels, lid van de fractie der Progressieve Volks Partij in de Staten. Hij gaf de vergadering de verzekering, dat de PSV-fractie in de Staten zal opkomen voor de resoluties ter vergadering aangenomen.

Er werden acht resoluties aangenomen. Gevraagd wordt onder andere kinderbijslag voor grote gezinnen, een loon, dat huisvaders in staat stelt de uitgaven van het gezinsonderhoud behoorlijk te kunnen bestrijden, daadwerkelijke werklozenzorg.

Een en ander is gebaseerd op het urgentieprogram, dat het Eenheidsfront, de thans aan het bewind zijnde groepering, in de verkiezingscampagne publiceerde.

De PWO is, om het zo uit te drukken de arbeidersorganisatie van de PSV. De topleiding rust nagenoeg in dezelfde handen, met als stuwende kracht pater J. Wiedman.

Acht lijken zijn geborgen

Paramaribo. — Slechts 8 lijken van de 11 hengelaars, die vermist werden nadat hun boot dezer dagen op de rivier verongelukt was, heeft men kunnen vinden. Drie worden dus nog vermist. Een omgekomene was direct na de ramp gered, doch overleed direct daarop.

Portret van Koningin voor Suriname

Onlangs is te Paramaribo met het m.s. „Bonaire” van de K. N. S. M. aankomen een levensgroot schilderij van H. M. de Koningin, dat in opdracht van de regering van Suriname is vervaardigd door prof. W. v. d. Berg, die tot eind 1953 hoogleraar-directeur is geweest van de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten te Amsterdam. Het portret, dat zal worden geplaatst in de vergaderzaal van de raad van ministers van Suriname, stelt H. M. de Koningin voor tegen een grijze achtergrond, in het toilet, dat zij in 1948 bij haar inhuldiging droeg, n.l. een donkerblauwe japon, waarover een rood fluwelen mantel, versierd met goudgestikte leeuwen, gevoerd met hermelijn en voorzien van een grote, afhangende hermelijnen kraag. Over de borst draagt H. M. het grootlint met juwelen, behorend bij de Militaire Willemsorde.

Weg met prijs-raadsels!

Nieuw Delhi. — De Indische Volkskamer heeft met luide instemming een wetsontwerp aangenomen, waarbij kruiswoordpuzzles en andere wedstrijden, waarvoor geldprijzen zijn uitgeschreven, tot een bedrag hoger dan 1.000 rupees verboden. Het verbod is gericht tegen dagbladen, die er een gewoonte van hebben gemaakt prijzen uit te loven tot wel 100.000 rupees voor eenvoudige kruiswoordraadsels om hun oplaag te vergroten.

Buenos Aires. — Van welingelichte zijde wordt vernomen, dat de Paraguese regering besloten heeft Perón een wijkplaats te bieden op voorwaarde, dat hij niet te lang in het land blijft.

Atoompak voor sir Anthony

De Britse eerste minister, Sir Anthony Eden, steekt zich hier in een beschermend pak, alvorens een rondgang te maken door de fabriek en de bijgebouwen van het centrum voor het onderzoek op het gebied van atomische wapens te Aldermason in het Engelse graafschap Berkshire, dat hij dezer dagen met een bezoek vereerde. Rechts staat — reeds „ingekapseld” — de directeur van het centrum Sir William Penney.

Suriname helpt Br. Guyana

Paramaribo. — Blijkens een mededeling van de heer G. Kendall, wnd directeur van landbouw in Brits Guyana, is een der resultaten van de zo juist in Georgetown geëindigde inter-Guyanese landbouw-conferentie, dat Suriname zaaipadi aan Brits Guyana zal verstrekken van nieuwe rijstvariëteiten in Suriname ontwikkeld ter bevordering van de machinale rijstbouw.

Kendall verklaarde, dat Brits Guyana het meest geprofiteerd heeft van deze conferentie, vooral ten aanzien van de machinale rijstbouw, waarbij veel van Suriname werd geleerd. Brits Guyana en Suriname zullen voortgaan gegevens uit te wisselen over deze zaken.

Huwelijk van 16 jarig meisje geldig verklaard

Paramaribo. — Mr H. Post, rechtssprekend in het eerste Kanton, verklaarde het huwelijk geldig, dat E. Kloppenburg volgens het Huwelijks-Besluit Hindoes gesloten heeft met een 16-jarig meisje, wier vader een kort geding procedeerde om haar weer onder het ouderlijk gezag te stellen. De vader had aangevoerd, dat onder genoemde huwelijkswetgeving alleen uit Brits-Indië afkomstige immigranten en hun afstammelingen kunnen huwen. Kloppenburg is van Creoolsen bloede en valt daar dus niet onder.

De rechter overwoog, dat de toelichting op bedoelde wet de gelegenheid openstelt voor anderen om op te gaan in de groep, Kloppenburg heeft dan aan deze voorwaarden voldaan, want hij is Hindoe geworden, nam de naam Dharmpal (Belijder des Geloofs) aan, het huwelijk werd door een Hindoe-priester ingezegend, het meisje is Hindoe en afstammeling van Brits-Indische immigranten, en Kloppenburg verklaarde, dat kinderen uit het huwelijk Hindoe zullen worden opgevoed.

Tegen garnalen concessie

Paramaribo. — De Surinaamse Visserscooperatie heeft zich per request gewend tot de Staten met het verzoek niet mede te werken aan de concessie ten bate van de heer S. Schweig voor de vangst, verwerking en uitvoer van garnalen en vis, aangezien het een te monopolistisch karakter heeft, dat niet in het belang van de vissers is.

Mutaties

Paramaribo. — De ambtstermijn van de Hoogeerwaarde pater C. Donicie als vice-provinciaal van de Surinaamse missie is verstreken. In zijn plaats is benoemd pater E. Baneke. Pater Donicie heeft nu de post toegewezen gekregen van pastoor te Coronie. Pater J. Willebrands, voormalig hoofdredacteur van „De Surinamer”, is benoemd tot kapelaan van de kathedrale kerk St Petrus en Paulus.

In Belgie

Chemische fabriek ligt stil

Brussel. — Ongeveer 4.000 arbeiders in de chemische fabrieken in geheel België zijn een staking begonnen om een werkweek van vijf dagen af te dwingen. De Belgische minister van economische zaken, Jean Rey, besprak het probleem van een zodanige werkweek vandaag in Luxemburg met zijn ambtgenoten van de landen der Europese Kolen- en Staal Gemeenschap om na te gaan, of de bondgenoten van België bereid zouden zijn hun werkweek in te krimpen als België het voorbeeld zou stellen. Van regeringszijde oordeelt men het moeilijk, dat België een werkweek van 5 dagen kan invoeren en terzelfdertijd de huidige hoge levensstandaard behouden en het hoofd bieden aan de concurrentie van andere Europese landen.

Minister Cals kondigt belangrijk wetsontwerp aan op jubileumviering van Delftse T.H.

Delft. — In zijn rede in de Grote Kerk te Delft tijdens de herdenking van het gouden jubileum van de technische hogeschool deelde de minister van onderwijs, mr Cals, mede, dat het hem een bijzonder genoegen was te kunnen meedelen, dat in het wetsontwerp betreffende het technisch hoger onderwijs, dat de regering gisteren aan de Staten-Generaal voorlegde, „aan uw instelling grotere zelfstandigheid in de vorm van de verlening van rechtspersoonlijkheid wordt toegedacht. Indien het ontwerp spoedig aanvaard wordt, zal de technische hogeschool de eerste instelling van hoger onderwijs in Nederland zijn, die de allerwegen verlangde grotere wettelijke zelfstandigheid

Mr Cals zei onder meer, dat de Delftse technische hogeschool in deze halve eeuw zich een zeer bijzondere en eervolle plaats in het Nederlandse hoger onderwijs veroverde. Maar ook haar betekenis voor onze hele samenleving valt moeilijk te overschatten, wanneer men bedenkt, hoeveel ingenieurs zij in deze halve eeuw geleverd heeft. Dat uit hun midden de meest eminente geleerden voortgekomen zijn en zich ook nu daaronder bevinden, is een feit van algemene bekendheid.

De viering van het gouden jubileum ving gistermorgen aan met samenkomsten in diverse afdelingen. Na een ontvangst van alumni vermeldde het program in de meeste afdelingen een of meer voordrachten en een rondgang door het gebouw of laboratoria. De weg- en waterbouwkunde-afdelingen hadden tentoonstellingen ingericht.

Frankrijk erkent Argentijnse regering

Parijs. — Volgens kringen in nauw contact met de Franse regering heeft Frankrijk de nieuwe regering in Argentinië erkend.

Dit bericht werd later door het Franse ministerie van buitenlandse zaken bevestigd.

De aflossing door de lucht

New York. — De Amerikaanse militaire autoriteiten hebben een luchtbrug ingesteld tussen de luchtbasis McGuire in New Jersey en het vliegveld van Frankfort in West-Duitsland om de aflossing van Amerikaanse troepen in Duitsland te versnellen. Deze "Operation Flyway", waarbij gevlogen wordt met transporttoestellen, die van burgerluchtvaartmaatschappijen zijn gehuurd, zal zes maanden duren. In totaal zullen 10.000 Amerikaanse soldaten uit de Verenigde Staten naar West-Duitsland en een zelfde aantal in omgekeerde richting vliegen.

Japan verwacht typhoon Louise

Tokio. — De typhoon Louise heeft het merendeel van de gebouwen op Iwo Jima, het bloedige slagveld uit de tweede wereldoorlog in de Stille Oceaan, vernield of beschadigd. De storm trekt thans in de richting van Japan met windsnelheden tot 220 km per uur. Iwo Jima is bijkans 24 uur van alle contact met de buitenwereld verstoken geweest. Japanse weerkundigen schatten, dat de storm, indien hij zijn huidige koers behoudt, Japan vandaag laat of Woensdag zal treffen.

Good old BEB VAN KLAVEREN behaalt zege op Duitser Horst Garz

Punten-overwinning in een partij, die teleurstelde

Rotterdam. — Bij de opening van het boksseizoen te Rotterdam versloeg Bep van Klaveren, die gisteren zijn 48e verjaardag vierde, de Duitser Welter Horst Garz in tien ronden op punten voor een uitverkochte Riviera Hall. De partij stelde teleur, want weliswaar maakte van Klaveren het gevecht, maar hij miste het flitsende van vele van zijn vroegere gevechten. Van Klaveren kreeg in de eerste ronde een bloedende wond onder het linkeroog en direct na het begin van de derde ronde haalde een kopstoot een oude blessure aan de rechter wenkbrauw open, waardoor de Nederlandse bokser, die het staken van de wedstrijd vreesde, tot voorzichtigheid werd gemaand.

In de zesde ronde werd Horst Graz tweemaal in het openbaar gewaarschuwd voor dergelijke kopstoten. De Duitser had tot in de zesde ronde koel en nuchter gereageerd op alle ringtrucjes van de Hollander en was nog niet in gevaar geweest. In de zesde ronde echter plaatste van Klaveren de eerste doeltreffende maagstoot en pas in de negende ronde kwam de Duitser los met verscheidene linkse stoten op het gezicht van de Amsterdammer, over wiens gelaat thans het bloed stroomde. Met een krachtige dubbelstoot leidde van Klaveren een tegenoffensief in dat tot aan de gong duurde. In de laatste ronde ging de Duitser enkele malen door de knieën door zuivere stoten op de kin en ongetwijfeld zou van Klaveren ook deze ronde op zijn naam hebben gebracht als hij niet eveneens een openbare waarschuwing wegens naslaan had gekregen. Op de uitslag had dit evenwel geen invloed meer.

Panamerik. autorace gaat niet door

Parijs. — De zesde Pan-Amerikaanse autorace (Mexico), die van 19 tot 23 November zou worden gehouden en voor de wereldkampioenschappen in de sportklasse zou hebben meegeteld, zal dit jaar niet verreden, worden.

Straalbommenwerper ontploft

Londen. — Boven Stowmarket (Suffolk) is een straal-bommenwerper ontploft. Een der vier inzittenden kwam om, doordat het valscherm niet werkte. De anderen kwamen behouden met hun parachutes op de grond. Het toestel maakte een oefenvlucht.

LEES DE AMIGOE

Oost-Duitslands nieuwe vliegtuigindustrie

Instituut voor ontwikkeling van straaljagers in Pirna

(Van een bijzondere correspondent)

Onder inachtneming van de strengste geheimhouding worden in Oost-Duitsland reeds geruime tijd maatregelen getroffen om de na de oorlog volledig gedemonteerde vliegtuigindustrie opnieuw in het leven te roepen. In dit opzicht bezitten steden als Halle, Dessau, Chemnitz en Berlijn een zekere traditie, want daar leverden de Junkers-, Arato- en Henschelfabrieken een zeer belangrijke bijdrage tot de ontwikkeling van het Duitse luchtwapen ten tijde van Hitler's heerschappij. Toen deze ten einde was, verzonden de Sovjets niet alleen de volledige installaties van deze bedrijven tot het kleinste schroefje in Oostelijke richting, maar ook alle vliegtuigconstructeurs, die in hun handen vielen. In October 1946 vertrok het eerste grote transport Duitse deskundigen naar de Sovjet-Unie om daar in verschillende centra aan de ontwikkeling van de meest uiteenlopende luchtwapens te werken. De geallieerden protesteerden destijds weliswaar tegen deze dwangmaatregel. Doch dit maakte op hun Sovjet-collega's in de toenmalige geallieerde bestuursraad niet de minste indruk. Zij gingen ongestoord huns weegs.

Luchtmacht noemt zich „aero-club”

In de herfst van het vorig jaar sijpelden de eerste berichten tot Oost-Duitsland door, dat talrijke Duitse deskundigen in de Sovjet-Unie zich gereed maakten om naar hun vaderland terug te keren. Ze hadden intrek genomen in voor hen gereserveerde villa-wijken en behoefden niet meer te werken. Sommigen werden zelfs in de Krim opgemerkt, waar zij aan de Russische Rivièra een alleszins comfortabel bestaan leidden. Pas later kwam men er achter, hoe dit mogelijk was. De bekendste specialisten, zoals Prof. Hertz bijvoorbeeld, hadden gedurende hun verblijf in de Sovjet-Unie namelijk niet alleen hard gewerkt, maar ook veel roebels verdiend. Zij waren millionnairs geworden. Hun vermogen mochten zij bij hun vertrek in Oost-Duitse valuta omwisselen.

Nog vóór het afgelopen jaar ten einde ging, hadden de eerste deskundigen hun intrek genomen in de Villa-wijk van Dresden, „Weisser Hirsch”, in Leipzig en Chemnitz. De Oost-Duitse overheden bewaarden hieromtrent het strengste stilzwijgen. Zij waren al evenmin mededeelzaam betreffende de toekomstige activiteit der teruggekeerde vliegtuigconstructeurs. Desondanks bleef het niet lang verborgen, dat onder verschillende schuilnamen vliegbouwproducten werden voorbereid. Zo werd bijvoorbeeld aan de technische hogeschool in Dresden een faculteit „voor lichte constructie” opgericht, waar in werkelijkheid ingenieurs voor het vliegtuigwezen werden opgeleid. In het plaatsje Pirna ontstond een „bureau voor industriële behoeften”. In werkelijkheid bestond dit bureau uit laboratoria en werkplaatsen voor het ontwikkelen van nieuwe vliegtuigmotoren. Tegelijkertijd werden arbeiders en vaklieden, die vroeger in de vliegtuigindustrie werkzaam waren geweest, geregistreerd en omtrent hun bereidwilligheid gepolst om in hun oud vak terug te keren. De betrokkenen, die in dit verband werden aangesproken, moesten hierover het diepste stilzwijgen bewaren.

In het begin van dit jaar waren reeds meer dan 150 deskundigen uit de Sovjet-Unie teruggekeerd. Zij werden door de Oost-Duitse overheden allen zeer voorkomend behandeld, maar alles werd nog als streng geheim behandeld. Dit viel des te meer op, omdat men met enkele gerepatrieerde atoomdeskundigen heel wat vertoon maakte. Deze werden door de president der Oost-Duitse republiek zelfs officieel in audiëntie ontvangen en met hoge decoraties onderscheiden. Zij speelden en spelen nog een rol in de campagne der Sovjet-Unie voor het vredelievend gebruiken van atoomkrachten.

Hun collega's uit de vliegtuigindustrie werden echter niet als paradepaarden behandeld. Men hield hen streng afgezonderd en zelfs tot op heden werd officieel over hun doen en laten met geen woord melding gemaakt. Alleen de plaatsvervangende premier van Oost-Duitsland, Walter Ulbricht, liet een maand of twee geleden merken, dat de gerepatrieerden uit de Sovjet-Unie niet permanent op vacantie waren. In een redevoering beklemtoonde hij namelijk de noodzakelijkheid om in de nabije toekomst in groten getale „transportvliegtuigen” te bouwen. Wie weet, dat de militaire luchtmacht van Oost-Duitsland heel onschuldig en misleidend „aero-club” wordt genoemd, kan zich ongeveer voorstellen, wat Ulbricht met zijn transportvliegtuigen in werkelijkheid bedoelt.

Streng bewaakt

Intussen is echter heel wat uitgelekt, wat Ulbricht niet heeft verteld. Het oprichten van een nieuwe vliegtuigindustrie is het voorbereidende stadium namelijk reeds gepasseerd. Streng bewaakt en door prikkeldraadversperringen van de buitenwereld afgesloten is in Pirma een geweldig instituut ontstaan voor proefnemingen en ontwikkelingen op het gebied van straalvliegtuigen. Het is een fabriekcomplex, maar op zuiver wetenschappelijke leest geschoeid en met de beste deskundigen bezet. Even buiten Dresden werken 1500 arbeiders dag en nacht aan een nieuw vliegveld, dat dit instituut voor proefnemingen ter beschikking zal staan. De voormalige Wanderer-bedrijven in Chemnitz hebben de productie van bureau-machines reeds maanden geleden stopgezet. Zij hebben nieuwe machines en uitrustingen gekregen om vliegtuigmotoren te bouwen.

Een vijftal andere ondernemingen zijn reeds begonnen met het vervaardigen van vliegtuigdelen. Gewerkt wordt voorlopig volgens technische gegevens, die de Sovjets hebben verstrekt. Het betreft hier nagebouwde en verder ontwikkelde tweemotorige Dakota-vliegtuigen. De eerste serie zal vijftig vliegtuigen van dit type omvatten. De helft mag Oost-Duitsland zelf houden. De rest gaat naar China, dat in Oost-Duitsland ook vliegtuigconstructeurs wil laten opleiden. Maar zoals reeds medegedeeld, in Pirma is men reeds een heel stuk verder en werkt men aan de ontwikkeling van nieuwe straalvliegtuigen. Daar is ook de onlangs uit de Sovjet-Unie teruggekeerde Prof. von Ardenne werkzaam. Hij geldt als een der hoogste autoriteiten op het gebied van atoomprojectielen, waarover het Oostelijk blok beschikt. Met welke geheime opdrachten von Ardenne is belast, is nog onbekend. Vast staat echter, dat hij de technische leiding van alle in Oost-Duitsland uit te werken projecten op zich zal nemen. In deze hoedanigheid werd hij namelijk reeds aan de voornaamste specialisten in Pirma en Dresden officieel voorgesteld.

Moskou. — In het centrum van Moskou zal een hotel in Chinese stijl worden gebouwd, het "Peking Hotel", met een Chinese en een Russische keuken. Het hotel krijgt 359 kamers.

Berlijn. — De eerste vier Duitsers, die sinds de besprekingen van Bondskanselier Adenauer in Moskou uit de Sovjet-Unie zijn vrijgelaten, zijn in het vluchtelingenkamp in West-Duitsland aangekomen.

Oud en nieuw. Op het vliegveld van Linz in Oostenrijk kan het gebeuren, dat een vliegtuig, zoals deze K.L.M.-machine, bij het vertrek moet wachten tot een ouderwets stoomtreintje, dat dwars over het vliegveld rijdt, is gepasseerd.

GREEP UIT DE ETHER

CUROM

17.00 Voor kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Bekende zangers zingen.
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.10 Trio Los Astros
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U
21.00 C.C.C. Kwartiertje
21.15 Lex Vervuurt
21.30 Light music
21.45 Opus in four four
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

P. C. J.

18.37 Roulette".
19.00 Nieuws
19.17 Nederlandse muziek in de vreemde.
19.32 Wie stuurt onze reporter op stap.
19.37 Ned. solisten.
20.05 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed.
20.58 Sluiting.

Emmastad

Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. ...
Van 23.30 — 07.00 J.Kokshoorn tel. ...

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 1 Oct.
A J v. d. Bos St. Michielweg 20.
D. tel. 4384
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
J. v.d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 07.30
E. van der Werf tel. 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. ...

THEATER ASIENTO
„The Miami story”
Geen kinderen beneden 18 jaar